

THOMAS WILSON CATHCART s-a născut în 1940, a absolvit Liceul Needham din Massachusetts în 1957 și Harvard College în 1961. A urmat cursuri la diverse seminarii teologice, printre care University of Chicago Divinity School, McCormick Theological Seminary și Bangor Theological Seminary. După încheierea studiilor a lucrat în asistența socială, ocupându-se de membri ai grupărilor din Chicago, a fost șef al comitetului executiv al Spitalului Mercy din Portland și a manageriat un camin filantropic pentru persoanele infectate cu HIV/SIDA. *Platon și ornitorincul...*, scrisă împreună cu prietenul său de o viață Daniel Martin Klein, a fost inițial refuzată de patruzeci de edituri. Acceptată spre publicare de Harry N. Abrams, a devenit la scurt timp bestseller internațional, fiind tradusă în peste douăzeci de limbi.

DANIEL MARTIN KLEIN s-a născut în 1939 și a studiat împreună cu Thomas Wilson Cathcart la Liceul Needham din Massachusetts și la Harvard College. A lucrat ca scenarist pentru emisiuni umoristice și concursuri televizate, scriind texte pentru comici ca Flip Wilson, Lily Tomlin și David Fry. A publicat peste treizeci de volume, atât ficțiune, cât și non-ficțiune, printre care și o serie polițistă cu Elvis în rol de detectiv. După succesul volumului *Platon și ornitorincul...* și al continuării intitulate *Aristotel și furnicarul...*, el și Cathcart au căpătat porecla „Tipii cu filosofia”. În prezent lucrează la cel de-al treilea volum de filosofie prin bancuri, intitulat *Heidegger and a Hippo Walk through Those Pearly Gates*. Ambii trăiesc în New England alături de soțiile lor.

THOMAS CATHCART & DANIEL KLEIN

ARISTOTEL

ȘI FURNICARUL

MERG LA WASHINGTON...

mic antitratat de abureală politică

traducere din limba engleză

ADRIANA BĂDESCU

NEMIRA

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

CATHCART, THOMAS

Aristotel și furnicarul merg la Washington.... mic antitratat de abureală politică /

Thomas Cathcart, Daniel Klein; trad. Adriana Bădescu.-

București: Nemira Publishing House, 2009

ISBN 978-606-92092-5-7

I. Klein, Daniel

II. Bădescu, Adriana (trad.)

14

821.111-7=135.1

Text copyright © 2007 Thomas Cathcart and Daniel Klein

Illustration © as listed on pages 183 și 184 of Proprietor's edition

First published in the English language in 2007 by Abrams Image, an imprint of Harry N. Abrams, Inc.

Original English title: *Aristotle and an Aardvark go to Washington*

(All rights reserved in all countries by Harry N. Abrams, Inc.)

© Nemira Publishing House, 2009

Ilustrația copertei: Irina DOBRESCU

Redactor: Oana IONAȘCU

Conceptie grafică: Dana MOROIU, Corneliu ALEXANDRESCU

Tiparul executat de Monitorul Oficial R A

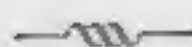
Orice reproducere, totală sau parțială, a acestei lucrări,

fără acordul scris al editorului, este strict interzisă

și se pedepsește conform Legii dreptului de autor

ISBN 978-606-92092-5-7

În amintirea aceluia extraordinar glumet politic de odinioară, Will Rogers, care a pus punctul pe „i” când a spus: „Nu e mare brânză să fii umorist atunci când întregul guvern lucrează pentru tine.”

INTRODUCERE

Asta-i abureală în toată regula!

Aceste cuvinte ne vin în minte – și uneori pe buze – de fiecare dată când auzim vreun politician ținând un discurs, susținând o conferință de presă ori turuind la cine știe ce talk-show televizat, duminică dimineața. De foarte multe ori însă, nu ne putem da seama ce anume califică spusele lui drept o abureală categorică. Știm sigur că omul vorbește aiurea, dar habar n-avem în ce constă mai exact aiureala.

È clar că uneori spusele politicianului nu au sens prin simplul fapt că reprezintă o minciună crasă. Vorbitorul este un ipocrit, un individ care dezinformează, un vânzător de gogoși. Așa cum delicat ar formula chestiunea un om de știință ori un epistemolog, afirmațiile respectivului nu corespund cu faptele reale. Noi însă nu vom urma acest fir – în parte fiindcă nu avem la dispoziție un număr suficient de pagini pentru a reda cele mai flagrante „bărbi“ politice puse în ultimii zece ani (72 383, după estimarea noastră neoficială). În plus, de câte ori puteți striga „Mincinosul! Mincinosul roade osul!“ fără a răguși?

Aristotel și furnicarul merg la Washington...

Nu, pe noi ne lasă perplecși o altă chestiune, mai subtilă: frazele abil formulate pentru a părea că au o semnificație – una importantă și convingătoare –, dar care la o analiză atentă se dovedesc a nu fi altceva decât abureală. Adesea, așa cum a constatat senatorul din istorioara următoare, la mijloc nu-i decât un mic pas în ceva puțin mai solid decât aburul:

A venit din nou vremea alegerilor, așa că un candidat la fotoliul senatorial a decis să facă o vizită în rezervația Indienilor din zonă, pentru a-i convinge să-l voteze. Toți s-au reunit în sala de consiliu, pentru a-i asculta discursul.

Pe măsură ce candidatul se pregătește să-și încheie perorația, mulțimea devine tot mai agitată.

– Vă promit mai multe oportunități de educație! strigă el. Iar ascultătorii se dezlănțuie, urlând:

– *Hoya! Hoya!*

Încurajat de entuziasmul lor, candidatul continuă, mai tare:

– Vă promit reforme în domeniul jocurilor de noroc, pentru a putea construi un cazinou în rezervație!

– *Hoya! Hoya!* răcnesc ascultătorii, tropăind.

– Vă promit mai multe reforme sociale și oportunități de angajare!

Mulțimea atinge apogeul și strigă frenetic:

– *Hoya! Hoya! Hoya!*

După încheierea discursului, politicianul face un tur al rezervației și, la un moment dat, vede o cireadă de vite. Prefăcându-se interesat de zootehnie, îl întreabă pe șeful de trib dacă se poate apropia de vaci.

– Sigur, răspunde acesta, numai să aveți grijă să nu călcați într-un *hoya* din care ies aburi.

UN EFORT INDUCTIV

E un discurs bun, dar mai sunt câteva puncte care trebuie mascate,

Așa cum remarca filosoful Harry Frankfurt, un pionier al aburologiei, abureala este de fapt mai insidioasă decât minciuna pe față, tocmai fiindcă e mai greu de detectat.

La fel ca Frankfurt, și noi ne-am lăsat ghidați în misiunea noastră de principalele discipline ale domeniului filosofic: logica, epistemologia, puțină retorică aristoteliană pe ici, pe colo, plus un dram din fosta anexă a filozofiei, cunoscută azi ca psihologie. Se pare că orele acelea de curs de la școală, care pe atunci nu păreau să aibă vreo utilitate altundeva decât în cafenelele slab luminate, sunt exact ceea ce ne trebuie pentru a decripta abureala politică.

TEST

Unul dintre preferații noștri printre filosofii contemporani este specialistul în analiză lingvistică de la Oxford și totodată vedetă la Comedy Central, Jon Stewart, care spunea: „Ieri, președintele s-a întâlnit cu membrii unui grup pe care îl numește «Coaliția Voluntarilor». Sau, așa cum îi cunoaște toată lumea, Marea Britanie și Spania.”

Domeniul logicii – care își trage în mare parte rădăcinile din scrierile grecilor antici – indică regulile pe care trebuie să le urmăm pentru a ajunge de la propoziții adevărate la concluzii corecte. Sau, pentru a ne exprima invers, arată cum ne pot juca feste erorile logice – cele pe care logicienii le numesc erori formale. Epistemologia ne învață ce anume putem considera cognoscibil și de ce, incluzând aici și modul în care putem discuta

rațional despre ceea ce putem cunoaște. Acest domeniu a dat naștere analizei conceptuale, o tehnică riguroasă de analizare a limbajului și de... ei, bine, de disipare a aburelii în toate variațiile ei. Cât despre retorică și psihologie, ele ne arată cum pot fi manipulate mintea și emoțiile umane prin intermediul limbajului bine cosmetizat.

Dictionarul Oxford Compact al limbii engleze definește eroarea logică drept „un eșec de raționament care invalidează un argument“.

Erorile logice sunt de două tipuri: *formale* și *informale*. Multe dintre cele prezentate în cartea de față sunt *formale*: argumente care încalcă una dintre regulile de ordin tehnic cu privire la modul în care trebuie *format* un argument valid. Iată, spre exemplu, eroarea numită „negarea antecedentului“, care poate fi explicată astfel:

Dacă o persoană face parte din Congresul SUA,
înseamnă că este cetățean american.

Președintele Bush nu face parte din Congres.

Prin urmare, președintele Bush nu este cetățean american.

Dar nu vom folosi astfel demonstrata non-cetățenie a președintelui Bush pentru a-l pune sub acuzare, fiindcă argumentația prezentată este, în mod evident, nevalidă, deși cele două premise sunt adevărate. Nevalidă este de fapt *forma* ei – cea numită negarea antecedentului, care în termeni logici poate fi exprimată astfel:

Dacă p (antecedentul), atunci q (consecventul).

Nu p .

Prin urmare, nu q .

Putem pune orice în loc de p și q , iar argumentația va fi întotdeauna nevalidă.

Majoritatea erorilor de logică din această carte sunt de tipul *informal* – erori de raționament cauzate de altceva decât de încălcarea formei logice, spre exemplu folosirea unei analogii nepotrivite ori exploatarea emoțiilor umane. Favoritul nostru este *argumentum ad baculum*, „argumentul bătei”, care sună astfel:

MOE: Cel mai just cod fiscal ar fi cel care percepe taxe doar chelioșilor.

LARRY (înghiontindu-l pe Moe în coaste): Hi-hi-hi!

Multe dintre aceste erori, formale și informale deopotrivă, au fost identificate de Aristotel cu două mii patru sute de ani în urmă. Credeți însă că acest lucru i-a oprit pe politicieni să le mai folosească? Dimpotrivă, ei le-au adoptat ca pe niște *strategii*, formale și informale!

Dar stați așa! Ca nu cumva să creadă cineva că toată chestia asta e seacă și uscată ca o scovergă, trebuie să știți că noi provenim din Școala Filosofică a Filosdoticii, care are la bază principiul că orice concept filosofic ce merită a fi înțeles conține o anecdotă succulentă. Pe măsură ce vom ronțai din scoverga noastră politică, vom scoate la lumină nu doar mistificări și

aburii, ci și mai important - game care arată cu degetul spre ele și exclamă „Te-am prins!”

RADIO EREVAN

În epoca sovietică ne plăcea totuși să întindem un deget și we! în spre dezinformarea flagrantă ce emana de la Kremlin. Din păcate, rătăcit se întoarce la fel ca sus-amintitul deget.

Asa se face ca unelile, care s-au putut odihni in blocul sovietic al mare anarhie, sa fie intr-o scurta pauza. Miticul Radio Irevan era un veritabil teatru clandestin de cinnamari ca tota lumea de spre aburina pe la care sus, nita la nivel guvernamental, lina duna, care prefera a noastra.

[illegible]
$$I_1 \in \mathcal{A} \cap \mathcal{F} \quad \text{and} \quad I_2 \in \mathcal{A} \cap \mathcal{F} \quad \text{and} \quad I_3 \in \mathcal{A} \cap \mathcal{F} \quad \text{and} \quad I_4 \in \mathcal{A} \cap \mathcal{F}$$

Există o simedonică de lucru pe care nu le ştim despre
 aburisti, din politica incalzita, car de constient, sunt ei de eronle de

Încălțătoare derat la 10

raționament pe care le lansează în mod regulat în direcția noastră. Ținând seama însă că majoritatea nu pare a avea nici o reținere în a ne împrăștia energie cu minciuni șogonate, tindem să credem că până și cei cu o ființată de exprimare știu bine ce fac.

În cele din urmă, să spunem ceva și despre cei din ale căror cuvinte am ales să cităm și despre ce anume am preluat de la ei. Ne-am întins pașele astfel încât să includem nu numai pe politicieni, ci și pe adepți și susținători lor – specialiști, comentatori, analiști politici, ziariști și avocați. În realitate, toți se **inspiră din același secnana**. Cât despre citatele în sine, când am avut de ales între cuvinte înșelătoare cu ecascente sumbre și periculoase (cele care ne arădă la rază de pîdă) și vorbe înșelătoare cu unu nu atât de importante, **dar care demonstrează mai clarvînt cum a fost pusă la cîc înșelătoru**, le-am ales pe cele din urmă. Ne-am zis că este mai important să înțelegem cît mîi bine modul în care politicienii își orchestrează trucurile decît să trecem în revistă relele pe care le au făcut deja. Din nefericire, cunoaștem foarte bine aceste rea.

Un proverb chinezesc spune: „Dă-i unui om un peste și va avea ce să mănînce o zi. Dă-i o undiță și va avea ce să mănînce toată viața.”

Pentru ștersul abarelui, noi vă oferim un barete

STRATEGIA DISCURSULUI ÎNSELTATOR

Epistemologia Pronto.

ARCHITECTURE, THE ART OF BUILDING

ARCHITECTURE, THE ART OF BUILDING

ARCHITECTURE, THE ART OF BUILDING

Aristotel și furnicarul merg la Washington

Arbitrul 3 este un tip care știe că are autoritatea de a defini realitatea așa cum vrea el

La fel este și Dick Cheney. Ca orice alt aburitor de calitate, el știe cum să exploateze stratagema lunetistului texan sau, așa cum îi spun logicienii, *eroarea lunetistului texan*. Vice presedintele sau, cum îl numesc logicienii, vicepseudolog, este un veritabil specialist al acestei stratageme:

Pai, dacă nu mă pot fi mișca de la locul acesta în realitate, o afirmație care zice că există zone ale Irakului în care lucrurile merg destul de bine. De fapt, am vorbit deja în cu un puncten care a parcurs cu masoara drumul de la Bagdad la Basra. Am ne de sapte ore și a constatat că situația s-a ameliorat considerabil față de acionă aproximativ un an. Vali lo! Într-un fel operațională în comun cu am integrități prăgose în sudul Irakului și că lucrurile pot retrage o parte din efective.

Vicepresedintele Dick Cheney recomandă să se lucreze în Irak și să se începe să se retragă trupele din Irak. (februarie 2007)

Am considerat un acest lucru un succes.

Președintele de caz al Consiliului Național de Securitate al SUA George W. Bush recomandă această strategie.

februarie 2007

Cum dai o altă față unui esec răsunător? Să zicem că ești implicat într-un război pe care l-ai promovat ca fiind un conflict între o „Coaliție Voluntarilor” și o „amenințare teroristă”? Să mai spunem și că „amenințarea teroristă” pare din ce în ce mai mult un război civil. Și că doar un singur membru al coaliției tale era

dispus de la bun început să angajeze un număr semnificativ de militari. Să menționăm, ca o altă trăsătură caracterizată că este pe cale să înceapă retragerea trupelor proprii din conflict. Să mai zicem și că toate aceste sentimente apar exact atunci când țările strădă să se transforme în patrioți ca ar trebui angajat *un număr de trupe în luptă. E o problemă, nu-i așa?*

Nu știu dacă este un lucru sigur că dacă o țară are același traseu pe care îl folosesc în adolescență pentru a fi impresionată amănunțit cu precizie. Într-un fel, în viața noastră hămbărită și pe care o cășim și o trăim în mod obișnuit. „Hei, ba eți vegetarian. De ce ai devenit vegetarian?” Spun că rezultatul plăcerii este de adevărat că este vizat de la bun început. Și pentru o soluție, pentru o eșecul se transformă într-un succes.

Există și când pentru că un exercițiu de învățare erorilor lui este stilul textului care este înțeles de pe Harry Whittington în timpul celui de-al doilea război mondial. Armstrong Ranch în sudul Texasului. Când a fost în vârstă de „Asta măstrează poartă în acest exercițiu de poartă. **tragi și pe urmă întrebi.**”

În ceea ce îl privește pe un rețetier, Gordon L. Brown pe care l-am amintit că a fost în timpul celui de-al doilea război din Basra s-a îmbunătățit și s-a concentrat pentru a se concentra într-o proporție mai mare decât în cazul de mai sus alienilor. Statele Unite nu trebuie să se cedeze responsabilitatea torturilor de securitate și să se redaca efectele proprii din Ital.

În regulă, să-i dăm diavolului ce i aparține. În conformitate cu majoritatea comentatorilor, situația în Basra s-a îmbunătățit într-adevăr într-o asemenea măsură în at

o retragere a trupelor putea fi luată în considerare. Dar n-ar fi trebuit ca respectivul membru al coaliției să se fi oferit să-și redirecționeze respectivele trape într-o regiune în care situația nu era atât de roză. Să zicem la Baghdad sau la Anbar, unde factorul suprem de decizie se pregatea să expedieze altă douăzeci și una de mii cinci sute de militari americani?

Nu???

Chiar în centru!

IGNORANTIA LITINICII (Ignorarea chestiunii)

Unul dintre marii maestri ai abacului politic este fostul secretar de stat al Aparatului Donald Rumsfeld, omul care nu numai că s-a năpustit asupra presei fiindcă nu a priceput cum stau lucrurile în vers *nocturno*, dar care s-a bazat pe faptul că zărise că și toți ceilalți pe lângă el nu vor pricepe cum stau lucrurile, ca să se poată impune el punctul de vedere. Să luăm, ca pildă, această referire la un clasic al genului:

În după-amiaza zilei de marți, după 11 septembrie, secretarul Aparatului Rumsfeld vorbea despre existența obiectivelor noastre de război asupra cetății de Al-Qaida și despre obținerea în cunoaștere. Secretarul de stat Powell a răspuns că, după ce lăsa ca asupra Al-Qaida să fie bombardate și ca ar trebui să ne

gândim la bombardarea Irakului care, susținea el, dispune de tinte mai bune.

Rumsfeld a spus: "I am not a terrorist."

Inside America's War on Terror

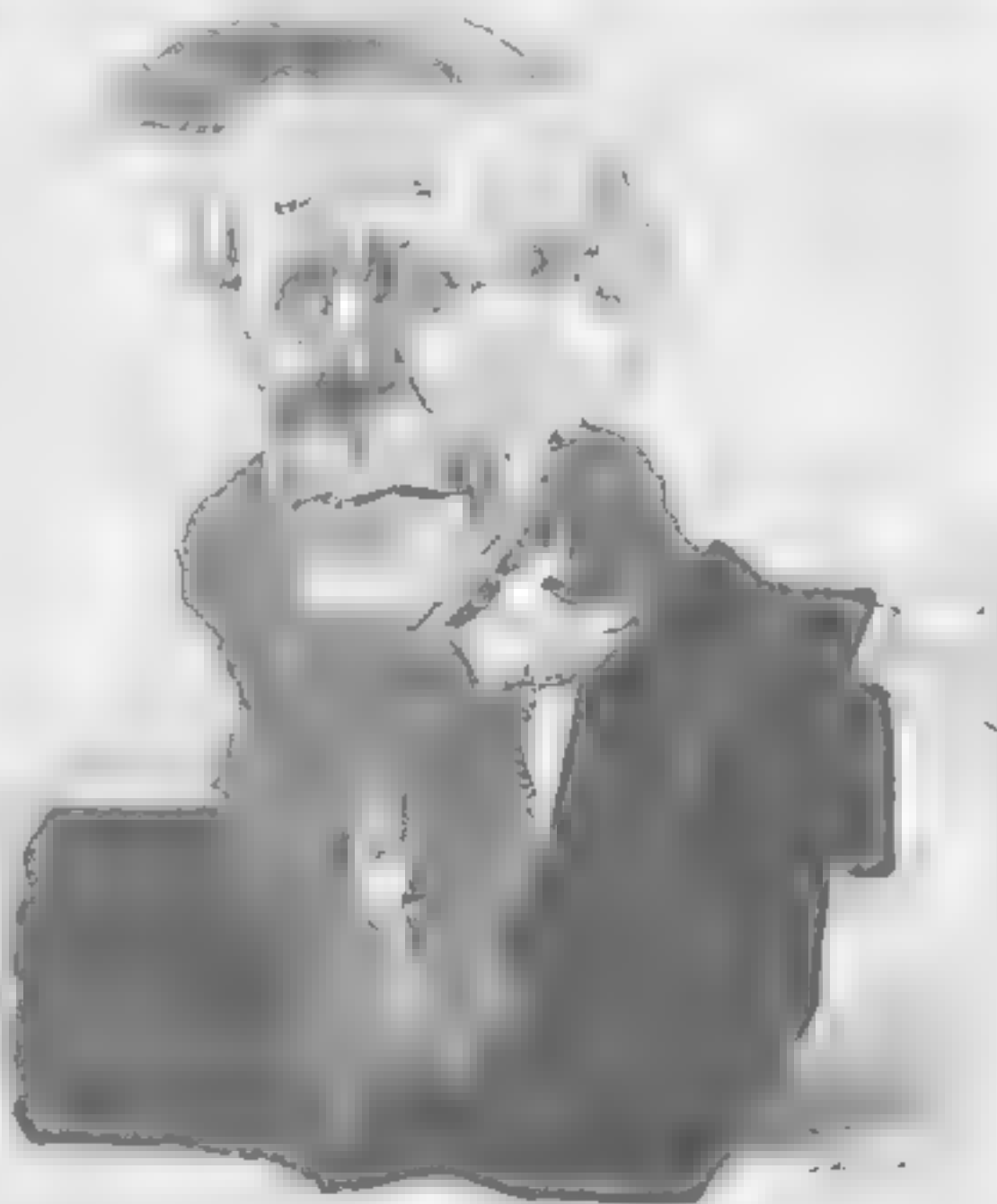
Tinte mai bune? Clarke nu și-a putut crede urechilor

*"M-am spus că dacă mă așteptau pecepi – am răsunat
ca trece Căminul Păcii. După ce am fost atârnat de Al Qaeda
am deduce că mi s-a făcut o altă karmă după ce răspunsul fi
ca stă în mijlocul Mexicului pe care ne-am tras pe om
zu la Pearl Harbor."*

Rumsfeld folosește aici vechiul trăs-nămat *ignoratio elenchu* ('ignorința chestiunii'). La petreceri și în dormitor, *namck* la care a tul – schimbarea subiectului – sau „ocolerea problemelor”. În *ignoratio elenchu* – spital e să afirmi un lucru care în sine ar părea fi corect – armata preferă întotdeauna să lovească cele mai accesibile tinte –) folosindu-l însă pentru a susține o concluzie care nu are nicio legătură (deci hai să bombardăm o cătătoară altă țară, care are tinte mai accesibile). Este aceeași tactică pe care o folosește procurorul într-un caz de omucideri – când perorază pe larg despre cât de cutremuătoare a fost crima – un element care nu are nimeni de a face cu vinovăția sau nevinovăția acuzatului.

Clarke a declarat în emisiunea *60 Minutes* de la CBS că la început a crezut că domnul Rumsfeld glumește – o reacție firească ținând cont că există chiar o anecdota clasică ce ilustrează perfect această *ignoratio*.

*"În toate matematicile care s-au găsit am vădit noi să subli-
năm o idee am fost în stare a cămă"*

CP2

Sam Harris filosof contemporan și unul dintre
asa numiți noi atești face aceeași afirmație în privința
agnosticismului:

*Un sceptic ar putea să spună că, fiindcă
nu putem avea nici o probă științifică că Dumnezeu
există, înseamnă că Dumnezeu nu există.
Dar, în schimb, să presupunem că Dumnezeu
există. Dacă Dumnezeu există, atunci trebuie să
susțină că există o probă științifică că Dumnezeu
există. Dacă Dumnezeu există, atunci trebuie să
susțină că există o probă științifică că Dumnezeu
există. Dacă Dumnezeu există, atunci trebuie să
susțină că există o probă științifică că Dumnezeu*

Prin urmare, singura rațiune rațională care în
rămâne este aceasta: că Dumnezeu nu există. Dacă exis-
tent Dumnezeu, ar trebui să ne spună. Dacă spunem că
să nu căutăm să găsim o dovadă, de ce putem
susține existența lui Dumnezeu? Dacă Dumnezeu
nu există, atunci putem găsi o dovadă că există. Dacă
există, atunci trebuie să găsim o dovadă că există. Dacă
nu există, atunci trebuie să găsim o dovadă că nu există.

LAU SADI — ASAYU — AMY
CANICHIU I IRI IRI

Ieri, cu ochii la o stea,
Am întâlnit un om care nu exista
Nici azi acolo omul nu era
Ah, ce bine ar fi dac-ar pleca!

HUGHES MEARNS

FALSA DILEMA

Vă întreb: poate cum de nu a uns până aici fără a cita nimic din cuvintele lui George Walker Bush. Am avut însă un motiv de ordin filosofic pentru a proceda în acest sens. O afirmație poate fi ambiguitate logică dacă ea conține erori. De raționament căci dacă este neclar, fals sau o frază care n-are sens, ce poate fi de folos? Să ne dăm seama că aceste lucruri se creează în mintea lui testatului, unde un computer nu poate fi se pupa nici un fel de analiză convergătoare. În final, un alt filosof ar putea spune că e să excludem. Că eee.

Diferența și a nu putea pune masă căci George W. să rostească unele propoziții care n-are sens. Că eee, dar sunt entități fundamentale, conținute. Altfel, în ce prese- carile filosofice create la, ca și de ementa se constata un fel de exemplu în acest sens.

Într-o discuție cu un filosof, am discutat despre
de ce un filosof ar putea să spună că eee, dar
nu eee, și să spună că eee, dar nu eee, și să spună
că eee, dar nu eee, și să spună că eee, dar nu eee.

20 septembrie 2001

Puțină dintr-o perspectivă strict logică, am înțeles că
măte în mod limpede pe aia care eee, dar nu eee. A fi cu noi s-
a fi cu terestra, nu sunt săvârșite opțiuni posibile. Se
poate să nu fi nimeni ca noi, și să fie ca eee, dar nu eee. În unele ca-
zuri, a fi eee, nu este neatrăgătoare.

Crearea unei teorii se dă de se constată o modalitate in-
genioasă prin care un politician poate măsura cărțile. Să
luăm în considerare câteva exemple.

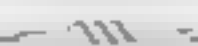
Veti alege din nou partidul aflat acum la putere sau veti atrage un nou atac asupra New Yorkului? Veti alege ori una ori cealalta.

și

Sunteti alati ori de noi ori de pe tere mame? Alina petrechi?

Un vorbitor scrupulos nu omite nici o posibilitate atunci cand expune toate consecintele imaginabile. Iata l de pilda pe desavârsitul orator Donald Rumsteld, care declara: „Știm cu certitudine ca Osama bin Laden se afla ori în Afghanistan ori într-o alta țara ori e mort”. Spasme la par a acoperi toate posibilitatile – până la limita absurdului în realitate – el a neot ratat o informație pe care n-o știam. Să presupunem ca Rumsteld mistuia de fapt cartile. Și mai exista, la urma urmei, o posibilitate, pe care n-a menționat-o: aceea ca Osama să nu fi existat niciodată.

Dar să luăm în considerare o alta modalitate frecvent întâlnită de utilizare a falsei dileme și vom înțelege cum poate fi ea folosită în mod corect.

Ai de gând să tunzi peuza sau vrei să stai acolo toată ziua?

MAMA, către fiul ei

Mama din acest scenariu știe firește că mai există o sumedenie de alte posibilități pe lângă cele două pe care

FRANCIS FRAGOS TOWNSEND CONSIDER LA DE-
PARTAMENTUL SIGURANȚEI INTERNE
FĂCUT ÎN 1984 ÎN CĂSĂ DE LA 1000 STATE
A VESTIGIILOR SĂRĂCIEI ÎN CĂSĂ

Multă mîpînă a văzut în domeniul acesta. Ati-
deschis astăzi pentru a fi vădit în acestu-
cine. De pildă, "Nașterea de la de pînă la Căpătare"
vedea din nou aștră a așteptării și așteptării și așteptării
născutului în "Nașterea de la de pînă la Căpătare"
Dacă vrei să știți ce este așteptarea și așteptarea în
am" Ori, "Nașterea de la de pînă la Căpătare" și așteptării
situația pe o promisiune de așteptării și așteptării

Născut și așteptării și așteptării și așteptării și așteptării
respectivă în mîpînă și așteptării și așteptării și așteptării
așteptării și așteptării și așteptării și așteptării și așteptării
vădă în mîpînă și așteptării și așteptării și așteptării și așteptării
elementare. Așteptării și așteptării și așteptării și așteptării și așteptării
Nașterea de la de pînă la Căpătare și așteptării și așteptării și așteptării
plă noastră în așteptării și așteptării și așteptării și așteptării și așteptării
Căpătare și așteptării și așteptării și așteptării și așteptării și așteptării
plus așteptării și așteptării și așteptării și așteptării și așteptării și așteptării
vedea așteptării și așteptării și așteptării și așteptării și așteptării și așteptării
de așteptării și așteptării și așteptării și așteptării și așteptării și așteptării
Orwell a așteptării și așteptării și așteptării și așteptării și așteptării și așteptării

Atribund stăm în așteptării și așteptării și așteptării și așteptării și așteptării și așteptării
linea val de echivoc în așteptării și așteptării și așteptării și așteptării și așteptării și așteptării
asa marginală cum este el așteptării și așteptării și așteptării și așteptării și așteptării și așteptării
fără a fi în așteptării și așteptării și așteptării și așteptării și așteptării și așteptării
care echivocal în așteptării și așteptării și așteptării și așteptării și așteptării și așteptării
tent și devine o minciună patibilă

pe care-l oprește și-i spune

pe când acum ai o clăie de par

La care primul tip exclama

– Asa, deci ți-ai schimbat și nume-e!

manda politicienilor să spună:

pricepuți sunt conservatorii!

câteva pe gratis

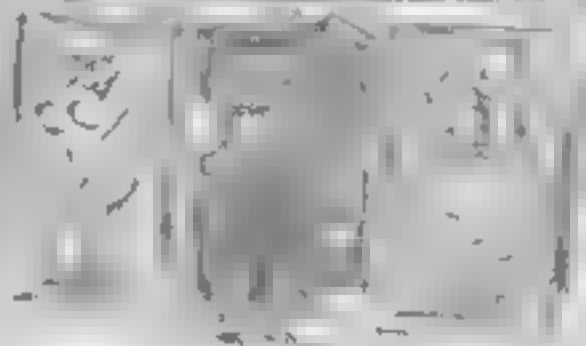

TOATE
NUDE

TAIA
NĂLĂBIA

JOS PĂLĂRIA

MIȚĂ E ALEATOR E SAU
DESIGN INTELLIGENT? TU DECIZI

SĂ NU SPUI NICIODATĂ FOLOSEȘTE ÎN LOC

„Mama și-a ucis victimele cu toporul.“

„Mama era specialistă în tranșare.“

„Am petrecut șapte ani la închisoare și trei luni la un centru de reabilitare.“

„Mi-am făcut educația într-unele dintre cele mai de elită instituții ale țării.“

„Am început să lucrez ca barman într-un club.“

„Am năzuit dintotdeauna să slujesc publicul “

Dai statul asta. Se face doamna Townsend vinovată de arge antice, a său și de comiterea unei variațiuni pe tema mentonată la argument al ignoranței. În varianta sa, un lucru este presupus, și anume că doar Linda nu a fost *de la* de vedit ca fiind fals. Nimeni nu a făcut dovada că Osborn nu va fi niciodată prins așa că, în conformitate cu argumentul a doamnei Townsend, putem presupune că la un moment dat va fi prins – iar asta pentru că este un succes evident.

Văd să năpădite doamna Townsend!

Dai să nă ne înțelegem greșit, nu luăm în derâdere acest tip de logici. Dimpotrivă îl laudăm. Doar că nă acum... *încă*.

O specie recent identificate de nevastăicălă este „nespasă” în cartea cu același nume, *Unspeak* a scriitorului Steven Poole. Nespasă se bazează pe tactica de a redeveni atitudini politice astfel încât noi termeni să conțină valori ascunse. Iată în continuare câteva exemple ingenioase de nespas în acțiune:

Sper că toate femeile din această țară indiferent dacă sunt de acord cu Roe sau nu, indiferent dacă ele vor lua hotărârea să aibă copii și să se reîncălzească și să declare: *Pro-alegere* înseamnă că guvernul respectă individul. Și aceasta este *însăși esența țării noastre?*

BARBARA BOXER, senator american

Atunci, de ce nu etichetăm de *Pro-femele* acele femei care sunt *Pro-viață* și *Pro-alegere* și pot de la o dată să devină *Anti-viață* și *Anti-alegere* și să se dăruiească să dea spectacole care stăruie în *Roe* și *aborsiune* și *testarea fetală* și *președintele* *medicilor* și *juridici*.

Nu e *Anti-viață* și *Anti-alegere* *Roe* și *aborsiune* înaintea carei *aborsiune* și *testarea fetală* și *Waco* nu au fost în *capitolul* *aborsiune* și *testarea fetală* și *Waco* și *aborsiune* și *testarea fetală*.

Isi mai aminteste cineva de vicimurile în care *pro-viață* însemna *anti-avort*? Și când *pro-alegere* se traducea prin *pro-femele* și *pro-viață* sau, mai explicit, *pro-femele* și *pro-viață* la cerere?

Acelea erau glorioasele zile înainte ca reformatorii de cuvinte să pună stăpânire pe limba engleză și să redenumescă atât tufurile politice astfel încât noile nume să continue argumente ascunse ca o anumită încărcătură. În anii șaptezeci, militanții anti-avort au fost etichetați ca *militanți pentru viață*, *tuf la viață* sintagmă pe care au schimbat-o recent în *militanți pro-viață*. Scânteia de geniu a acestei redefiniri constă în faptul că îi califică pe cei care li se opun ca fiind militanți *anti-viață* sau, mergând mai departe, *pro-moarte*. Astfel, alegerea între a fi *pro-viață* și *pro-moarte*

ED FISCHER

lingvistic în patria cu precizie înaltă. Pe lângă
data este aceea că nu a fost niciodată prezenta
și folosit este mai mare decât este în realitate
și mai ridicol.

Poate că nu mai pot să scriu mai mult ca este
presedinte Wilson în America și că este
eminent al Facultății de Drept la Yale și că el
stă de la cina cu profesorii de la Yale.

Dependentul este un dependent

Dependent

Dependent

Dependent

În primul rând, dacă k... este un dependent
nu în Clifton, ci în... este un dependent
reprezentare... este un dependent
sau nu este... este un dependent
interpret... este un dependent. Nu este
într-un... este un dependent
prezent... este un dependent
raport... este un dependent
pilda. Mai... este un dependent
pentru... este un dependent
con... este un dependent
reclama... este un dependent
tota... este un dependent
for... este un dependent
într-un... este un dependent
stare... este un dependent
domnișoara Lewinsky.

Toata noaptea la usa mea a bătut o tânără splen-
dida! In cele din urmă a trebuit s-o las să iasă

DIGBY, UNCHIUL LUI DAN

Motivul pentru care argumentul lui Clinton pare atât de ridicol este acela că ne aminteste de smecherile pe care le folosesc tinerii pentru a să zăpăci părinții fără a recurge la minciuni goșonate. Te-ai gândit în mod serios în după-amiaza asta la proiectul pentru ora de fizică? „Sigur că da, mama!” Traducerea: „În vreme ce dansam în dormitorul meu pe noul videoclip al lui Beyoncé mi-a căzut privirea pe proiectul de fizică și mi-am dat seama că e cam jalnic.” Sau, mai la obiect: ce părere aveți despre eleva de colegiu care susține în fața părinților că nu se culcă cu prietenul ei? „Eul, mîșme precum „a se culca cu” sunt o mină de aur pentru chitibusii,

Ceea ce face Bă și tinerii pe care i-am menționat nu este în mod exact minciună: așa cum ar susține ei cu tărie și echivoc. La urma urmelor, ei schimbă un sens al cuvântului „este” sau al expresiilor „șar că da” ori „a se culca cu”), înlocuindu-l cu un altul care „șperă că, depinde de modul în care interpretăm noi răspunsul lor.

George Burns și Gracie Allen și-au construit întregul spectacol în jurul acestei ambiguități a sensului unor cuvinte

Protagonistii unui serial umoristic produs de televiziunea americană în perioada 1950-1958 în ter-

GEORGE: De unde ai tu această

GRACIE: Am fost sovădat pe Maria la spital

GEORGE: Și?

GRACIE: Pentru mine zăsesse că e

GEORGE: Spune noaptea bună, George!

GRACIE: Noaptea bună, George!

Spune noaptea bună, Bill.

ARGUMENT PRIN ANALOCIE SLABĂ

Candeelele te strâng pe abia când n-ai să-ți iei lentat
smecheras în aș putea să te cerșesc la veci și să-ți iei
vat din anevoie care sunt alac prin Hinn X. Asta mi
aminteste de o poveste foarte atractivă despre Y care este
când se clădăscă la aș că mi s-a spus de o poveste la X.

De multe ori tîrsește Y na este aceluși lucru ca X din
anumite puncte de vedere, se poate să crezi că o po-
vestea lui Y s-a putut de a căsătorii. În aceste cazuri
logicienii spun că avem de a face cu un argument prin
analogie slabă.

Acum să vedem mai multe exemple de analogie slabă. În
poesia „măcar” de către „măcar” de către „măcar”

„măcar” de către „măcar” de către „măcar” de către „măcar”

„măcar” de către „măcar” de către „măcar” de către „măcar”

„măcar” de către „măcar” de către „măcar” de către „măcar”

„măcar” de către „măcar” de către „măcar” de către „măcar”

„măcar” de către „măcar” de către „măcar” de către „măcar”

- *Într-un cântec de război, se vorbește de*
picioare lipsă.
- *Se vorbește de război în cântec de război*
și de pace în cântec de pace.
- *Într-un cântec de război, se vorbește de război.*

O altă defecțiune a limbii române este aceea că declarațiile sunt similare celor care nu pot fi verificate, sunt similare sau identice celor dintr-o scribere, într-o altă limbă, sau sunt identice cu ceea ce se scrie, dar nu pot fi verificate, fiindcă ar fi perfect, fiindcă sunt identice cu ceea ce se scrie. Dacă lucrurile sunt așa, atunci ele pot fi verificate de adevăr, nu sunt identice cu ceea ce se scrie, în sens absolut. De exemplu, dacă se scrie "Dacă lucrurile sunt așa, atunci ele sunt așa", atunci ele sunt așa, dar nu sunt așa, decât dacă se scrie așa.

O altă defecțiune a limbii române este aceea că unele defecte sau pe ambele:

1. *Într-un cântec de război, se vorbește de război, într-un cântec de pace, se vorbește de pace.*
2. *Într-un cântec de război, se vorbește de război, într-un cântec de pace, se vorbește de pace.*

O altă defecțiune a limbii române este aceea că unele defecte sau pe ambele:

1. *Într-un cântec de război, se vorbește de război, într-un cântec de pace, se vorbește de pace.*

2. *Într-un cântec de război, se vorbește de război, într-un cântec de pace, se vorbește de pace.*

Clement era ca în scamă na prin arsoare în mie. Și re-
surplădarea lui Carroll însă, un c tati a găsit o soluție
ingenioasă. Poe a scris despre an... na... na

Să ne întărim la an... a ext... n... tor... la dintre
potent... al... care n... gen... al... une... otrav... pentru... terminate și ris-
cur... mortale pe care a prezintă... act... mol... de Delay are
dreptate când susține că cele două sunt similare în sensul
că ambele au potențialul de a deveni... t... nte... amare. Ceea ce
lipsește însă în mod evident din această analogie este pro-
babilitatea statistică a fiecărui tip de deces. Paru... la n... es-
ta este că numărul victimelor per... la... t... a stropită cu
corad... în este mult mai mare decât cel al mort... or per
m... sinare... circ... pe strada Lyph... Delay omite să facă
și o analiză cost-beneficiu. Și de această dată nu putem
decat să bănuim... din... se poate că valoarea corad...
chiar dacă a... t... se... m... v... a... de... terminate... a... a... un
impact... n... pe... t... n... a... t... t... per... t... u... n... de... z... c... a... viața
r... a... a... n... b... c... . Așa că... exis... t... m... a... c... t... an... m... t...
puncte... sunt... c... c... n... d... n... t... c... t... e... n... a... a... t... o... t... n... d... a...
în... a... t... g... t... a... m... a... n... d... a... t... e... d... a... v... t... n... l... a... n... t... e... t... o... r... e...
slab, Tom!

Cât despre domnul B... n... t... se... p... n... e... a... c... o... m... n... a... s... a... v... t... a...
să ne convinge că... t... n... d... m... n... a... n... t... o... t... e... de... c... t... e... r... o... n... s... t... a... c... a...
r... a... h... e... t... n... e... c... a... t... s... n... e... c... a... t... e... c... a... d... e... s... o... r... d... d... i... c... t... i... c... e... a... t... r... a... b... a...
c... o... m... b... a... t... e... c... u... o... s... m... a... p... r... e... g... e... t... a... v... e... t... e... . R... e... t... o... r... a... m... e... n... t... u... l... e... s... t... e...
l... o... g... i... c... . D... a... a... p... r... e... m... i... s... a... t... a... a... s... a... d... a... r... t... a... d... e... x... t... r... a... t... a... p... r... o... b... a... b... i... l... e... a...

Metodele G... N... C... a... c... e... s... e... t... e... s... e... p... r... a...
analiza și exemplul cu Lewis Carroll

am desființat cu plăcere sindicatele profesorilor. Slăbiciunea rezidă însă în presupusul punct de similitudine.

Analogiile slabe ale lui DeLay și Boortz au în comun faptul că ambele fac un apel patetic la emoții și sentimente. DeLay încearcă să ne înspăimânte sugerând că dacă interzici cloradatul numai deoarece uneori omorâți oameni, următoarea măsură pe care ar trebui să o ia ar fi să scoți în afara legii rock-ul agresiv din același motiv și – cine știe? – chiar și ridicatul din pat dimineața, fiindcă s-a demonstrat că probabilitatea de a fi lovit de un glonț ratacit e mai mare decât te scoli din pat decât dacă rămâi acolo. Interzicerea automobilelor nu mai pare chiar atât de improbabilă în acest context, nu așa? Am avea toate motivele să ne temem de un control guvernamental extins sau de ceea ce un libertarian numește statul guvernamental.

Pentru Boortz, apelul la latenta emoțională este mult mai simplă. Va câștiga de teroriști? Ați face bine să vă temeți mult mai mult de sindicatele profesorilor.

În ceea ce privește analogia senatorului Grassley, între audiențe pentru nominalizare și fantezia lui totalitară, nu putem decât să banuim că e slabă, fiindcă am acordat până la finele celui de-a doua reprezentație.

ARGUMENTUL PÂNTEI ALUNECOASE

În ziua de azi, avertismentele de tipal „pornim pe o pantă alunecoasă” reprezintă ultimul răcnit al modei pentru politicieni, analiști, mame și proprietari de restaurante. Este clasicul argument „un lucru duce la altul și

Înainte să-ți dai seama „ajungi în rahat până la gat”. Parte a frumoasă a acestui argument este că poți aranja orice rezultat la baza pantei atâta vreme cât formulezi de-a lungul ei pași relativ credibili.

Dacă Căntăreșanu este un bărbat care se poate considera liber consimțământ în materie sexuală, atunci de ce este al lui un copil de tip „gay” care este de fapt un copil tul la adulter. Ai dreptul la orice.

Ex-senatorul RIK K SANTORUM

Argumentul pantei a unei case afirmă că evenimentul l-va declanșa o reacție în lanț ce va duce la cele din urmă la un eveniment nedorât. Este important așa să reținem că nu toate argumentele de acest tip sunt eronate, nici măcar dintr-o anumită perspectivă – cea a senatorului Santorum.

Un caz argum este valid de tip panta de-a-coasă: evenimentul A atrage după sine în mod logic reacția în lanț care duce la B, un caz de tip panta de-a-coasă pante. Poate că, raționalmente, selecționarii nu merită să aibă cam așa

- 1 Căntăreșanu a pante a spațiului o relație sexuală. Liber consimțământ în materie sexuală este protejată prin Constituție.
- 2 În acest caz atunci relația sexuală numită „gay” este și ea în mod logic protejată. La fel polițistul și incestul. Și adulterul.

Hm. Nu cumva există ceva lanțec în logica senatorului Santorum – mai precis în învergura premisei sale?

Singura modalitate prin care argumentul lui ar putea fi valid din punct de vedere logic este eventualitatea ca *intim* să considerent în încercarea de a stabili caracterul constituțional al protejării *oricărui* tip de relație sexuală acasă este *dreptul la intimitate*. De fapt, am putea susține în fata Curții Supreme că aici se încadrează și adulterul, este o afacere de ordin personal între doi adulți care consimt liber la ea așa că este protejată de Constituție și că asta, basta. Dar ar fi destul de riscant dacă nu total șarlatan să susținem că la fel stau lucrurile cu incestul între doi adulți care consimt. Trebuie luate în considerare și alte elemente pe lângă intimitatea celor doi parteneri – de pilda modul în care legătura lor îi afectează pe ceilalți membri ai familiei sau riscul de a da naștere unui copil cu defecte genetice. Și nu e nici o ambiguitate în privința problemelor de intimitate în ceea ce privește bigamia și poligamia. Amba sunt reținuți ce nu sunt exclusiv sau în primul rând de natura sexuală și au în mod cert numeroase implicații incluziv unele de ordin legal care afectează state persoane precum copiii familiilor respective. Prin urmare nu i putem cere senatorului Santorum intrare liberă pe terenul argumentului de tip *pana la necesa va vedea* din punct de vedere logic.

Dar mai există un domeniu alături de cel logic în apt să evalueze valoarea unui argument de tip *pana la necesa va vedea* cel psihologic. La fel ca majoritatea judecătorilor de ordin psihologic și acesta este într-adevăr incert, altfel spus la nivel psihologic, ele nu pot fi niciodată susținute în mod categoric, fiindcă de fiecare dată aluneca în clasa celor de tipul *poate că e adevărat dar poate că nu*.

Iată, spre exemplu, anecdota despre un proprietar de restaurant din Toledo, Ohio:

Breitbart a scris că a fost interpretat „uneori mediat în minte”. Dar cum ar putea fi interpretat în minte?

Cătașo: „Așa că eu am spus că Genea 1,3 ne spune că este doar o creație a lui Dumnezeu.”

Așa că, dacă Dumnezeu a creat lumea, de ce ar trebui să știe

„Dumnezeu” că oamenii sunt făcuți la masă?

– Dar pe masa din bucătărie?

Așa că, dacă Dumnezeu a creat lumea,

– Dar în picioare?

„Nu știu, dar Dumnezeu a creat lumea.”

– Serios? De ce nu?

– Păi, asta ar putea duce la dans!

DIOSIBIRE FARA DIFERENȚIA

Când candidatul la Președinție senatorial John Kerry se declara *in fața tuturor* unamandor civilă între homosexuali, ca includerea tuturor drepturilor și avantajelor inerente căsătoriei – dar atototă căsătoriei – căsătorilor civile între homosexuali. Întrebat de un reporter care este mai exact deosebirea între o uniune civilă și o căsătorie civilă, Kerry a oferit următorul răspuns:

Există o diferență. Nu este un bărban, pentru că drepturile sunt aceleași. Deosebirea este că în America care dau drept de căsătorie civilă, ei sunt ca și căsătorii, dar căsătorii în mod cu totul diferit.

Ha! Ce s-a întâmplat aici! După ce a recunoscut că nu există nici o deosebire între căsătoria civilă și una cea civilă – fiindă unce altundeva am putea căuta deosebire dacă nu în demnitatea fapturilor conținate. Kerry merge mai departe și spune că de fapt există o diferență.

Ce s-a întâmplat aici desigur! Este ca senatului a încredut să ne trăgăm pe scară Kerry și a văzut nevoia să creeze o deosebire acerbă, încredințându-ne una pentru a evita să aducă împopularitatea pe cea pe care senatorii trebură homosexuală și a sintetiza convingent dintr-un ecclatant la se – pro-umile existente homosexuală! Panamă de, după aplicarea tacticii, lista de puteri care începe pe viața în care Cănsi Aber și deputatul al căruia preferat abarcă!

Kerry a uitat una dintre cele mai vechi strategii din arsenalul unui politician: să te concentreze pe o singură problemă diferentă. Și a procedat în an mod ce se poate de curat: a bandă de seducție unii și alții și nu a lăsat pe nimeni în urmă. Și a făcut o conexiune între o deosebire aparentă și una apăsătoare: căutarea unei mări sau, așa cum lăsa să se înțeleagă, căutarea unei victorie împotriva Romei. *„The Roman Empire”*!

În ceea ce privește aspectul moral, de asemenea, am văzut că s-a putut convinge că puterea în sine este homosexuală. Iar dacă ne conservăm stăruind în timp și în spațiu, vom vedea că este chiar mai rău decât peșterile de acum și că în această bună se uită! *„The Roman Empire”*!

Eroarea deosebirii fără diferență se produce atunci când se insistă asupra unui termen anume, în de favoarea altuia, deși ambele au exact aceeași semnificație. Înlocuirea termenilor se face de obicei fiindcă unul are conotații emoționale, iar celălalt nu. În cazul nostru, termenul *marriage* - cu toate dreptățile și privilegiate inerente căsătoriei - nu are încărcătura emoțională a cuvântului *casătorie*, așa că - ce naiba, ha, sa facem o distincție falsă între cele doua vocabule.

Vechea noastră cunoștință semăna cu Rick Santorum, a fost chiar mai aproape de adevăr decât Kerry când a spus:

Do you still expect us to stay in the closet and let the marriage we're in stay in the closet, even though it's a marriage? Do you expect us to stay in the closet and let the

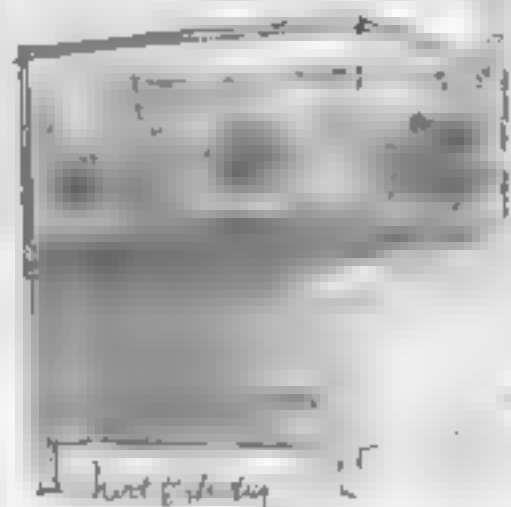
Just Rick! Iar motivul pentru care suna atât de prost ca înscăuna exact același lucru.

În încercarea de a găsi o justificare pentru distincția falsă pe care a operat-o Kerry a folosit vechiul *argument of populism* - de seninătate constă în opinia „intregului American”. Acest *argument of populism* ca „Do you still act like you're one of those people who think that marriage is just a piece of paper?” - lăsa un argument nerăzămăndabil celor care nu au obținut votul popular.

SUPOZIȚII ASCUNSE

Orice comentator politic care merită să aibă propria sa emisiune pe canalul Fox News știu că atunci când vine

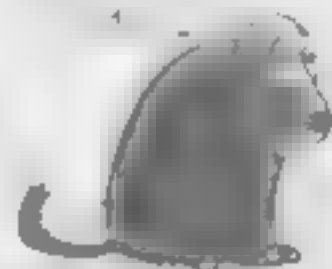
PEȘTII
ÎNOATĂ

PĂSĂRILE
ZBOARĂ

EU TREBUIE
SĂ IUBESC ACELAȘI
OM PÂNĂ LA
MOARTE

Acest tip de supozitie ascunsă și are rădăcinile într-o eroare atât de neevrentată, zita încât a primit propriul său nume: eroarea naturalistă sau ipoteza naturală. Afirmăm că un lucru este bun sau rău în funcție de natural sau, invers, că e rău pentru că e nenatural. Supozitia naivă dar atât de ascunsă și aplicată este că natura este marea modalitate de a proceda ideal sau corect. De pildă, cel mai bun mod de a călători între New York și Los Angeles este pe jos, nu cu avionul, este în capitala americană a fost inventat avionul, au existat unele voci care au susținut că dacă Dumnezeu ar fi văzut că noi, să zburăm, ne ar fi dăruit și ni s-ar fi dat un motor, dar nu așa.

Cheser împotiva a prezentat faptul că supozitiile lor ascunse în general este aceea că odată ce le ai este de cele mai multe ori argumentele care ar putea să se destrămă ca și când nu ar fi existat. Dacă ai iluzii în întreaga viață, în viața ta o mândrie. O idee, o constatare arată cam așa:

1. Tot ce dădea natura este cel mai bine din toate punctele de vedere.
2. Natura este rațională, naturalist și o femeie pot avea un copil.
3. Prin natură este firesc ca în vârstă să o femeie să asigure cea mai bună creștere a unui copil.

Când argumentata este prezentată astfel, în întregime devine limpede că supozitia ascunsă – ceea ce e natural e întotdeauna și din toate punctele de vedere cel mai bun.

prezidentul de anunțat pe 10 ianuarie 2007 de a destăsa
în Irak încă douăzeci de mii de soldați combatanți.”
citat la <http://www.baluchnaonline.com/progress>

Iată că am încadrat astfel dezbaterea care face cadrul
praf și pulbere!

Întreaga rezoluție, H. Con. Res. 63, trebuie să fi stabilit
un record al conciziei în Congres

1. Congresul și poporul american vor continua să-i
susțină și să-i protejeze pe membrii forțelor armate
ale Statelor Unite care activează sau care au activat
cu bravură și onoare în Irak, și
2. Congresul dezaproba decizia președintelui George W.
Bush, anunțată pe 10 ianuarie 2007, de a destăsa în
Irak alți peste douăzeci de mii de militanți combatanți

Rezoluția avea deja o reîncadrare în textul ei. În primul
rând, republicanii au încercat să încadreze chestiunea pen-
tru a demonstra că democrații nu susțin trupele trimise
în Irak. Pe urmă însă, democrații au demontat cadrul res-
pectiv și l-au folosit pentru a arăta că *pe republican*
au adăugat prima clauză:

Singura chestiune rămasă de dezbătut pentru republi-
cani era cea de-a doua clauză: de aprobarea recrutescen-
ței. Stratagema lui Shadegg și Hockstra este tulburător de
îndrăznească: au reîncadrat dezbaterea astfel încât să nu
se mai refere la nimic!

Lecția pentru acasă este aceasta: Când reîncadrați, dați
dovadă de îndrăzneală!

CAZUL ÎN ÎNIMILE ÎNCĂLZITE
 ȘI ALTELE LA ÎNFINITUL REÎNCĂLZIRII

- Pentru a se căsători, trebuie să se căsătorească. Pentru a se căsători, trebuie să se căsătorească. Pentru a se căsători, trebuie să se căsătorească.
 - Pentru a se căsători, trebuie să se căsătorească. Pentru a se căsători, trebuie să se căsătorească. Pentru a se căsători, trebuie să se căsătorească.
 - Pentru a se căsători, trebuie să se căsătorească. Pentru a se căsători, trebuie să se căsătorească. Pentru a se căsători, trebuie să se căsătorească.
- asta, acuzarea va pierde.*

RETORICA REPLICIIOR SPIRIITUALE

Pentru a se căsători, trebuie să se căsătorească. Pentru a se căsători, trebuie să se căsătorească. Pentru a se căsători, trebuie să se căsătorească.

De aceea, căsătoria este o afacere. Pentru a se căsători, trebuie să se căsătorească. Pentru a se căsători, trebuie să se căsătorească.

Presedintele JOHN ADAMS raspunzand in 1798 zvonul ca
a urmasii paterfamilias Puritan din Anglia sa aduca de acolo
unul din monicile din acea generatiune si de da de sine

UN CHILBUSAR DIN MULTIME - strigand catre can-
didatul la alegere prezidentiale din 1928 Al Smith
Da, inainte Al na te sa na si de na na! Spane e tu
tot ce stii. N-o sa dureze mult.

AL SMITH Chiar daca e si de spane si in amandoi, tot
n-o sa dureze mai mult.

JACK SMITH CEI DINTRE NOI NE ARCA UN VOI
NUMAI DUCI LA NECESSAR DE VALDI SA UR
DUCI ALDREI NOS VITALISE PENTRU GARDO
RIE COVÂRSITOARE!"

Un dădă de rădăcină de rădăcină de rădăcină
pentru că e o rădăcină de rădăcină de rădăcină
la care se află o rădăcină de rădăcină de rădăcină

Din păcate n-ose, timpurile s-au schimbat

Du-te-n mîd-ta'

Acestea din urmă sunt cîteva exemple de patetice
repetiții care sînt, în general, rezultat al unei erori de
percepție, pe care o înțelegem de obicei în termenii razboi

Ce să mai spunem decât că mîdă în zilele de dinainte
sa agangem la fundul sacului cu replici spirituale!

Metamorfiza Marelui Gatsby de F. Scott Fitzgerald New York Har-
per Collins 1925 pentru editura

II

STRATEGIA „BA PE-A MA-TII“

Alte tipuri de atac personal

În cadrul acestei strategii, politicianul aduce un nou ingredient în oala limbajului ambiguu: pignurle de ordin personal, cunoscut uneori sub numele de *murdare* – ca în *vorbe omului*. Ideea este aceea de a suplementa limbajul echivoc cu certitudine alarmă de oșnă, de referitoare la adversar.

VINOVAȚI PRIN ASOCIERI

O metodă abia de astăzi cunoscută rivașului este tehnica anturajului nepotrivit, sau *vinovați prin asocieri*. Să luăm spre exemplu, cazul regretatului reverend Jerry Falwell și al oponentului său – personajul Tinky Wanky din serialul de desene animate *Ed, Edd n Eddy*.

Acestotel și c.

1990

1

*Într-o conferință de presă în sala de conferințe a
comitetului de studii al Congresului, în ziua de*

FALWELL, despre Tinky Winky

Reverendul Jerry ar fi vrut să ne convingă de faptul că
Tinky Winky face o propagandă insidiosă pentru stilul
de viață așa numit „gay” și că prin căutare personală în
cauza nu numai că ar trebui desprinsă și interzis pe
micile ecrane.

Ben de unde să începem la primul rând să tasăm la
o parte întrebările evidente: Săcătăm de mină că Tinky
Winky e homosexual sau are simțat „gay” ca să nu mai
spunem că anul din născut al persoanei de desen animat se
numește homo. Argumentul reverendului se bazează pe ideea
că Tinky și la grup social creat de el era de acord au în
comun anumite atribute stilului. Dacă Tinky e lales o
sistemă de chip de accesorii vestimentare cum e dat de
realul creptate. Dar antena lui de forma triunghiulară!
Nu cumva ea amintesc pe profesor de geometrie din
antecara țară. Pentru a nu fi lung vorbă Falwell atribu-
tionează în vârstă prin asocierii înaltă vârstă ca și aso-
cieri parțial mai parte a există din născut.

Aici în senatoarea Joseph McCarthy a adresa lui
Lilwara R. Murrow este un exemplu mult mai viu can-
de inovație prin asocierii

*În fața întrebării: „Spuneți-mi, Edward
R. Murrow, când a văzut pentru prima dată arăptat
un peșce în țara noastră?” a răspuns: „De exemplu
Institutul pentru Cercetări Antropologice din Hercul
am a fost o școală de învățare de către...”*

pentru a face o treabă care în mod normal ar fi intrat în atribuțiile poliției secrete ruse.

Senatorial James M. Eastland, în fața Comitetului
pentru Activități Neamericane

În acest caz, asocierea este cu Institutul pentru Educație Internațională o organizație care a colaborat la un moment dat cu Uniunea Sovietică. Prin urmare, conform lui McCarthy, Murrow este *un* propagandist și simpatizant comunist. În realitate, activitatea lui Murrow în cadrul IRI presupunea să facă aranjamentele necesare pentru ca savanți europeni aflați în situații riscante în țările lor să poată preda în colegiile și universitățile americane. La un moment dat, în această categorie au intrat și oameni de statură sovietici. Dar pentru McCarthy, asemenea detaliu nu făceau decât să i strică ecuația atât de tramos concepută: dacă lucrezi cu o persoană dintr-o țară comunistă înseamnă neapărat că ești un nomenclaturist. Piesa lui de rezistență a fost fraza în care afirma că departamentul lui Murrow de la IRI „a fost ales ca reprezentant de către o agentie sovietică pentru a face o treabă care în mod normal ar fi intrat în atribuțiile poliției secrete ruse”. Această parte, desigur, este o pură scorneală: activitatea lui Murrow nu avusese nici un aspect politic. Dar când îți sa postulul tău prevede învinovățirea prin asociere, poți întotdeauna să recurgi și la asocierile libere.

Uneori însă nu persoana care face declarația politică este cea care se dedă la învinovățire prin asociere, ci noi, publicul. Ar trebui să ne fie rușine de noi înșine – tocmai noi, cei care s-ar cuveni să fim un exemplu pe care alții

să-l urmeze fără a sta pe gânduri. Cum reacționați dumneavoastră de pildă, la următoarele cuvinte:

Apele voastre sunt pe mormite. Copacii voștri mor. Animalele sălăbii voastre sunt închise în grădini zoologice. Tu ești în grădina zoologică - mure! Cum te se putea asta?

Charles Manson, criminalul și activist pentru drepturile animalelor

Nu mi se întâmplă prea des să-i includem pe Jerry Falwell, Joseph McCarthy și Charles Manson pe aceeași listă, dar trebuie să recunoaștem că ne dă o senzație plăcută. Aserțiunile lui Jerry și Joe comit eroarea anta-rului nepotrivit, aruncând vina sau dizgrația asupra unui grup prin faptul că îl leagă de o persoană sau de un alt grup cu o reputată proastă. Cuvintele lui Charles îl ispitesc pe orice cetățean serios să comită și el o eroare similară, respectiv eroarea genetică.

Faptul că Charles Manson este ecologist și activist pentru drepturile animalelor pare desigur greu de crezut, însă nu este ilogic în sine. Convingerea că e în regulă să uciizi oameni, dar nu e bine să ții animalele în cuști, nu e o contradicție, ci o scriștăală categorică. Dar ideea că un asasin smintit precum Manson mălăe iză pentru drepturile animalelor ne-ar putea îndemna să ne reconsiderăm poziția față de libertățile de ordin civil ale patru-pedelor, exact la fel cum faptul că Hitler era vegetarian ne-ar putea ispiți să igno-răm drepturile mamiferelor furnizoare de cotlete. În ambele cazuri, am comite eroarea genetică, judecând caracterul fals sau adevărat, just sau injust, al unui enunț în funcție de persoana care îl rosteste. Dar atât enunțurile logice, cât și cele morale sunt ceea ce sunt prin ele însele, indiferent

Un exemplu ilustrativ al strategiei de tip „Ba pe-a mă-tu” este *tu quoque*, în traducere literală, „și tu” sau „tu la fel”. (Nu știu cum vi se pare dumneavoastră, dar noi găsim reconfortant faptul că există un termen latin pentru echivalentul retoric al „blagoslovirilor” din curtea școlii)

Citiți urmatorul schimb de replici

La politică, totuși merită dar eu, cei doi Clinton o fac cu atata usurință încât devine tulburător

DAVID GELFEN, mare mahar hollywoodian, susținător (pe atunci) al lui Obama și fost generos sponsor al lui Bill Clinton

Da, senatorul Obama este într-adevăr sincer în declarațiile sale repetate cu privire la schimbarea climatului politică, dar ar trebui să demonte imediat aceste teorii și să lăture pe deplin pe Bill Gelfen din campania sa și să-i măporeze banii proprii

HILLARY WELLS, director de campanie, la Hillary Clinton în ziua în care America la Gelphen a apărut în *The New York Times*

Nu mi este clar de ce ar trebui să mi cer eu scuze pentru cele spuse de altcineva.

BARACK OBAMA, senator, la câteva ore după aceste comentarii

Este ironic faptul că Hillary și Bill Clinton nu au avut nici o problemă cu David Gelfen atunci când a strâns pentru ei optsprezece milioane de dolari și când a dormit la invitația lor în Dormitorul Lincoln. Este de asemenea o ironie că senatorul Clinton l-a lăudat lui cu generozitate și că este pe deplin

dispusă să accepte azi spiritul sentimental de Carolina de Sud Robert F. Kennedy a decedat ca dacă Barack Obama va castiga noi alegeri, va trage cu el în întregul Partid Democrat, fiindcă „este negru”.

Robert Kennedy, partitului de care avea încredere
în același context

Se spune adesea că trăiești toată viața așa cum ai făcut o înaltă de lucru – iar și iar la nestărsit. Fie-ne însă permisă o altă opinie, cea patată atunci când vine vorba despre retorică politică, ai cărei reprezentanți trăiesc toată viața ca în anul de școală primară – mai precis, ca pe terenul de joacă al școlii primare – unde putem auzi exemple de spiritualitate și inteligență precum cele prezentate în continuare.

„Văd ‘Pa’ nă-ntrebat ‘a’ lăutărind’” (explicația nu e că pe vremea noastră când poezia de armată încă nu devenise un necesar deținut al stilului modern)

și

„Văd pe mureaș ‘a’ lăutărind’” (explicația nu e că pe vremea noastră când poezia de armată încă nu devenise un necesar deținut al stilului modern)

și

„Sera mureaș ‘a’ lăutărind’” (explicația nu e că pe vremea noastră când poezia de armată încă nu devenise un necesar deținut al stilului modern)

Din fericire, alde Hillary și Obama – împreună cu alii lor oameni, *tu quoque* – nu ne lasă să fim măcinați de nostalgia vremurilor trecute.

contribuție? Ajungi să ne implicăm într-un război în Irak? Întreabă-l pe presedintele Bush! Din păcate, în speech-ul respectiv, Kerry a spus: „Educația, dacă ai grija de ea, dacă înveți din greu, îți faci temele și îți pui mintea la contribuție, te ajută mult. Iar dacă nu, ajungi în Irak”. Desi primiseră o copie a discursului pregătit al lui Kerry, chitibusarii au recunoscut imediat omul de pace atunci când l-au văzut. O declarație publicată de liderul majorității din Camera Reprezentanților, Joan A. Boehner, cuprindea și o fotografie în care militari din desertul irakian țineau un afiș pe care se putea citi: ALL TANKS TO JON KERRY. AM ALL US ACT IN IRAC. Implicația evidentă era că, după părerea lui Kerry, militarii americani sunt doar niște prostevani nescuși.

Aveți dreptate, e greu să ai prea multă simpatie pentru un om care se împușcă singur în picior, dar noi suntem gata să parțiem că republicanii stau foarte bine ca senatorul Kerry, absolvent de Yale care a luptat în Vietnam, nu a vrut să spună că nămacul, needucat, ajung în armată. Un om de pace e un om de pace chiar și atunci când omul adevărat contribuie la crearea războiului.

CONTEXTOMIA

O variațiune subtilă a argumentului omului de pace poartă abracadabrantul nume „contextomie”, care se traduce prin „a scoate cuvintele victimei din contextul în care au fost rostite”. Este și ea un argument al omului de pace fiindcă atribuie adversarului o poziție pe care acesta n-o

Contextomasti politici, par să s. t. învățat lecția de la semeniilor din lumea spectacolului. C. ne n-a citit măcar o dată vreun citat reprodus citat într-o recenzie la un film ori la o piesă de teatru, întrebându-se apoi la ce s-o fi referit citatul întreg? De pildă, fragmentul KEVIN FEDERLINE I A FĂCUT PRAF a fost extras dintr-un text mai lung „Dacă Kevin Federline i-ar fi făcut praf seamă trecută în clubul din Las Vegas ar fi fost o lovitură cognitivă”.

Și iată un alt exemplu dintr-o recenzie pe două pagini, publicată în *The New York Times* cu ocazia repunerii în scenă a musicalului *Chicago*. Iată atributul principalului critic al publicației, Ben Brantley: CHICAGO: THEATRICAL SCOURGE HIMP DU PA ORA 2000 LA TEATRUL SCHOENFELD – PARLĂT DE PROASPĂT ÎNCĂ ÎN TABULI SA ÎI CĂRȘTEA SA-ȚI RECĂPIȚĂ RĂSUFLAREA.

De fapt, noi nu ne-am recăpatat răsuflarea decât căpăce am citit întreaga recenzie a lui Brantley, ceea ce face chiar a admirație neînmurțată și, în care scriu:

Ceea ce se petrece la scurt timp după ora 20.00 la Teatrul Schoenfield nu de îndată te scutecă în cea mai montare destul de arăstă a musicalului *Chicago* este un fel de cărnărie a timpului pe care îl stein a fi avut călăstrăria a o expira. Iamă că mizea este mesa de trupă în masă și se cobăia pentru a va permite să există deopotrivă în 1927 când este stabilită că a fost pus în scenă pentru prima dată în 2006. Asta a fost *Chicago* când l-am văzut că, în anii c. treizeci și ani de ani și totuși pare atât de proaspăt, încât trebuie să te oprești ca să-ți recăpeti răsuflarea. Urmare spectacolul regizat de Bob Avian este ca și cum ai bea dintr-o

halba de bere de la dozor, niciodată nu mai regăsești gustul sau savoare a primei înghețări. Oferindu-ne o reproducere literară și anatomic corectă a spectacolului de odinioară, creatorii săi au uitat să i redea sistemul nervos central și mai important, inima sa vie.

Cu alte cuvinte, tisa trebuia să fie acolo.

DUMNEZEU ESTE COPILUL MEU

Unul dintre politicieni mai patăniștii din negura vremurilor ne vin în minte Attila, căpetenia hunilor, Vlad Iepes și alții asemenea lor, care nu se știe când venea vorba despre varsarea de sânge, aveau propriile variațiuni pe tema „Ba pe a mătă, Păte ca o numea, Ba pe a au tatâne mea”. Argumentul lor „*Ah, miron*” se traducea prin „Asa e fiindcă așa zice tata”. Tatăl în caustune era desigur, cel ceresc.

Eu sunt Fiul lui Dumnezeu. Dacă nu vă voi face un miracol, pe cine credeți Dumnezeu că îl trimis să vă caște o năpastă ca mine.

GINGHIS-HAN (1162–1227)

Este chiar recontortant să auzi un politician onest spunând exact ceea ce crede: nu credeți. Intotdeauna puteai conta pe Gînghis-Han să le zică lucrurilor pe nume.

Dar căpetenia mongolilor face mai mult decât atât în afirmația amintită: pune pe tapet o straveche nedămerie,

anume cum se poate ca un Dumnezeu bun și drept să permită ca atâtea nenorociri să se abată asupra creației sale? Iată și răspunsul lui Dumnezeu: *„Dacă ai fost bun sau rău, dar dacă n-ai fost bun, pe cinstea mea, el (imprietolă cu mine) o să va facă plăti pe itru asta, să cârfe și-ndesat. Așa-măntie Dumnezeu Bunle la conducere în lume. Să n-merge de minune, să sa nu mai v-o bun de minc. Biciul lui Dumnezeu.*

Implicit în raționamentul hanului este faptul că el deține un acces preferențial la gândurile și ideile lui Dumnezeu, că el este mâna dreaptă a Atotpatermnicului – pe scurt, *„Dus est omnia mens”* (Dumnezeu este conducătorul meu de car“).

Este ca Genghis-Han na era singurul care nutcea asemenea convingeri – sub diverse apelative, Dumnezeu le vorbește și astăzi marilor conducători ai lăma, statându-i adesea să comită crime în numele lui.

Când a fost interviuit o dată a vorbit despre invadarea Irakului ca tatăl a fost al președinte George H.W. Bush, George W. Bush a răspuns: „Stă clădirea teoma tatăl po trivit la care să apelezi, din punctul de vedere al forte. Există un tată mai mult la care lăcașe ape.”

La unele fapte o asemenea replică ar fi, cum se vede, o lipsă de respect față de cei verșinici, dar – sând la c parte acest lucru – răspunsul lui Bush nu face încă o dată să ne întrebăm cum is-alege Tatăl Cereșe apatoarele, din tre totii cei care aplică pentru post. La întâmpare? După simpatile personale? Poate că următorul istorioara va face o oarecare lumină în acest sens.

În p.serca, un om pînă la domnie se târaste spre altar, își ridică ochii spre ceruri și strigă:

- Doamne, de ce m-ai trimis aici pentru toate ne-o roor le astea?

Deocădată o stăruie pe mine o ordine apare deasupra și se vorbește cu mine în tîm, în tîm, e a dăde.

Nu știu, fraților, care e cauza asta, e care mă scote din sînțe

Dar să-i acordăm lui Gînghis Han statutul de membru al cercului de încredere și să-i analizăm afirmația, în care face apel la principiul de bază al logicii, propoziția de tip dacă/atunci. Să răsucim deci declarația domnului han, folosind gambitul logic *whil* numit negarea consecinței. Din fraza „Dacă na v-ați fi făcut vinovați de păcate grele, Dumnezeu n-ar fi trimis asupra voastră o năpastă ca mine”, putem deduce că „Dacă Dumnezeu a trimis asupra voastră o năpastă ca mine, înseamnă că sunteți vinovați de păcate grele.” În asta rezidă frumusețea gambitului: este inatacabil, *nu există dovezi care să-l contrazică!* Orice v-as face, totul e din vina voastră!

Ia fel ca Groucho Marx care spunea „N-as face parte din nici un club care m-ar accepta ca membru”, domnul han sugerează că nu vrea să fie a parte din nici un trib care îl are pe el ca bici.

Dar îl auzim cumva pe Gînghis protestând? „Stați puțin! După cam vorbiți, lăsați, să se înțeleagă că sunt un tip care împarte pedepse în mod arbitrar, că mă port așa cum îmi place și că justific ceea ce fac spunând că orice faptă de a mea e în regulă fiindcă eu am comis-o. Acordați-mi și mie puțin credit aici! Mă confundați cu barbarul acela din viitor,

CAPELA
INCHISORII

Ladovic al XIV-lea, care a spus «E legal fiindcă așa vreau eu.» Dar, dimpotrivă, statutul de Bici Divin incumbă o anumită responsabilitate. Eu nu v-aș face nimic nedumnezeiesc, așa că, dacă vă pedepsesc, înseamnă că ați meritat o “

Poate părea absurd să-i atribuiam lui Gînghis-Han asemenea sentimente rafinate și argumente nuanțate, dar ceva similar se află la baza pretinsei infailibilități a papei și poate la cea a războiului lui George W. împotriva ticăloșilor – desi nu avem pretenția că știm cum funcționează mintea lui George W. Poate nu-și spune chiar că *Deus est attingamens*, dar în mod cert își arogă o unică și indiscutabilă abilitate de a interpreta voia lui Dumnezeu.

MIU L DUMNEZEU MI-A CERUT S-O FAC

Utilizarea motivului „Dumnezeu mi-a cerut s-o fac” – atît ca principu de acțiune – cît și ca scuza pentru ea – a intrat în decen după Gînghis-Han, în decența fiind că „daca m-a pus s-o fac”. În ambele cazuri, responsabilitatea personală de ordin moral era nu a așa că de aici n-a mai fost decît un nuș pas saltat pînă la impulsare în conștiințe m-au îndemnat s-o fac – sau, altfel spus, pînă la **motivația nebuniei**.

Frapant cu privire la cei trei factori liberi motivatori este faptul că, în covîrsitoare majoritate a cazurilor, ei ne înlocuim doar la fapte reale. Așa cum observa odăită un comic: „Ați auzit vreodată pe cineva plângându-se: ‘Dumnezeu mi-a cerut să tund peluza!’”

PROIECȚIA

Bun, a venit momentul unui mic test în privința argumentului „Ba pe-a mă-tii.” Cine a rostit, în anul 1941, următoarele cuvinte și la cine se referea:

*De peste amiralant e mii, acesta amiralant e mii, acesta mii, lunt
cantând merca ceva de p... ca. Do, mter, mter, de f... ca. lunt
gasește, ac... lunt, mter, de sch... l p... mter, lunt... mter, lunt, mter, mter
cendiator international*

Majoritatea subiecților rezonabili ar răspunde că citatul îi aparține unui politician înțelept, precum Winston Churchill, și că se referă la Adolf Hitler. Și ar nimeri o exact pe dos. Cuvintele au fost rostite de Hitler, la adresa lui Churchill!

Să fi fost oare fahrerul pur și simplu pervers în mod conștient și voit sau altul a fost mecanismul care a acționat în acest caz? Noi inclinăm spre ultima variantă, deși numai Dumnezeu știe că perversitatea a deținut un loc de cinste în viața lui. Volume întregi au fost scrise pe tema modului în care funcționa mintea lui Hitler și este știut că interpretările psihanalitice în acest sens sunt, în cel mai bun caz, speculative. Dar în privința citatului în discuție, caracterul complet sucat al spăselor fahrerului cere o explicație oarecare, oricât de așpită de dovezi ar fi ea.

În acuzele sale cu privire la Winston, Adolf pare să fi căzut pradă unui mecanism psihologic numit proiecție. Conform lui Freud, acesta apare atunci când subiectul se teme sau se simte amenințat de propriile-i impulsuri și, în consecință, le atribuie altcuiva. Spre exemplu, un client aflat

în cabinetul psihanalistului poate insista că e convins că acesta din urmă vrea să l aungă la mur când de fapt el clientul, jindăeste la nivel inconstient să l altoiască pe terapeut.

O anecdota clasică redă perfect un asemenea mecanism de apărare:

PSIHIATRUL: Când te uita la acest triunghi care e pri
mă tu lucră care tu vine în minte.

PACIENTUL: O barbat și o femeie făcându si ce cap
pe un pat cu apă.

PSIHIATRUL: Din când în când acest cerc.

PACIENTUL: Da toate laj omage se sau dus

PSIHIATRUL: Iar acest pătrat.

PACIENTUL: O femeie cu trei barbati pe bancheta din
spate a unui Volvo.

PSIHIATRUL: Bine tu ai pus diagnosticul. E si obsedat
de sex.

PACIENTUL: E? Este ca cu o cetă de poze m adire!

Dar cea mai importantă atribuire care se pune în acest caz este alta. Cum e posibil ca un om obisnuit, sau cel puțin un german de rând din anii patruzeci, sa se lase convins de o substituire atât de transparentă a celui care este cu adevărat tipul cel rău?

Raspunsul se află în fervoarea patimasa dovedita de cel care rostea respectivele cuvinte. Era atât de venement, atât de increzător în sine, atât de sincer cutremurat de ceea ce el considera a fi dusmanul lor colectiv, încat era greu să crezi că nu spunea adevărul. Patima și fervoarea sunt attributele retoricii eficiente. Iar un vorbitor care suferă de fenomenul proiectiei este în mod specific animat

de patimă și fervoare. La nivel psihanalitic, el și-a transferat disprețul și ura de sine asupra altcuiva și, așa cum stim cu toții, disprețul de sine poate fi la fel de pătimaș și de aprig ca orice alt tip de dispreț.

Razboaiele și agerile par a declanșa psihopatoologia proiectiei. Când un partid pe care în scopul identificării îl vom numi A, acorda mase redacționale, îndeosebi pentru cei ultrabogați, un partiat aliat în opoziție numit aici B, subliniaza caracterul inechitabil al acestor măsuri, cum răspundea partiatul A: „Strigând primii și ca fervoare „Paradul B atacă lapta de clasă”

ARGUMENTUM AD UTRECUNDIAM (APELUL LA AUTORITATE)

Există mai multe modalități de derutare prin remarcile la nivel personal, care nu presupun jigniri. Din fericire, după recurgerea la aceste argumente nu ne simțim mânâți. Din nefericire, capotăm anumite idei discutabile. Iată, de pilda, apelul la autoritate:

În ultimele două săptămâni am jucat pentru Sox din avânturi de mare moment ca și în acest rând al bătăliei. Acum puteți să aveți și vocea mea în nume ca să vă spun că preschimbă Bush este conducătorul potrivit pentru această țară.

Curt Seligson, jucător al echipei Boston Red Sox

• Dacă ești artist, scriitor, muzician sau actor, s-o pe
menajeră s-o faci

BLAMUL CU EXPLICAȚIE

Nenumarati politicieni au fost o alta forma blanda a
remarcilor la nivel personal. Blamul cu explicație - o ten-
tativă de a strage simpatia și încrederea publicului re-
cunoscând o greșeală și încercând să convingă să o explice.
Fie că m-a atârnat când spuneam că pare rău dar de fapt nu
are de ce să mi pare rău. Altfel s-a întâmplat.

Asa s-a întâmplat când veșnicul insistat în mod
repetat ca se retrăsese. Apoi, Donald Rumsfeld - va
ramane alături de mine pentru că e mandatul meu
de presedinte - a spus: W.P. Bush a ratat călătoria la
o zi după ce degețel de susținut că 2006 nu fost câș-
gate de democrați:

REPORTERUL: Să-mi spuneți dacă este un spațiu în
care Rumsfeld - va păstra pe lângă el - a acceptat
acum a fost marea sa încredințată la oscar în
momentul acesta în timpul celui...

BUSH: În momentul în care am auzit că cam-
pania lui respinsă, ceea ce este ca să va păstra pe
și motivul a fost că am vrut să iau o decizie im-
portantă în a ține zilele de campanie. Singura mod
de a răspunde la această întrebare și că a trecut la asta a
fost să vă dau respectul văl și ans.

Atunci când este folosită smecheria blamului cu explicație, unele explicații funcționează mai bine decât altele. În cazul nostru, președintele a fost prins cu o inconsecvență evidentă: săptămâna asta declară că nu l va demite niciodată pe Rumsfeld, iar săptămâna următoare zice că a venit vremea unui om nou pentru o direcție nouă, așa că „pa pa” „Rammy” Bush ar fi putut foarte bine să spună că circumstanțe neprevăzute l-au determinat să se răzgândească, ori, în privința demiterii lui Rumsfeld, ori referitor la data anuntului. Dar decidența, se pare, o consecvență aversă față de recunoașterea propriilor inconsecvențe, așa că a preferat o explicație care s-a parat lui, va face apel la înțelegerea noastră plină de simpatie. Altfel spus, a sugerat că ar fi încorect și în astăzi să l nece de ze pe Rumsfeld (sau să s fac o public declarație în acest sens) înainte de alegeri, fiindcă astfel e ar fi putut anticipa rezultatele – o senzație ce se poate de nouăla teorie și circumstanțe.

Dar o măsură eficientă, acestei stratageme, a blamului cu explicație, este credibilitatea explicației. Majoritatea observatorilor sunt de părere că data fiind extrema lipsă de popularitate a lui Rumsfeld în rândul alegătorilor, cel mai probabil efect al demiterii lui înainte de alegei ar fi fost un număr minim de voturi pentru republicani! Iar asta face ca explicația președintelui să pară și mai atrăgătoare, demonstrând cât de echitabil a fost comportamentul lui. Dar este ca și credibilitate. Neadecum. Majoritatea observatorilor consideră că a semnifica că dacă republicanii s ar fi păstrat majoritatea în Congres după alegeri, Rumsfeld s ar fi păstrat și el postul.

Există o veche glumă care ăată cum stratagema blamului cu explicație este testată în mod direct:

intermedie... „Că, e...”, și apoi... „Mă simt bine”
proces... „Mă simt bine”
pârâte îl interoghează

„Mă simt bine”
„Mă simt bine”

„Mă simt bine”
„Mă simt bine”

„Mă simt bine”
„Mă simt bine”

„Mă simt bine”

Cyde continuă

„Mă simt bine”
pe autostradă...

„Mă simt bine”
sează judecătorului.

„Mă simt bine”
„Mă simt bine”

„Mă simt bine”
„Mă simt bine”

„Mă simt bine”
„Mă simt bine”

și spune avocatului

„Mă simt bine”
rată, Bessie

„Mă simt bine”
tinuă povestea

„Mă simt bine”
„Mă simt bine”

„Mă simt bine”
„Mă simt bine”

Bessie... „Mă simt bine”

Va fi o afacere de cucerire mutuală și mediere, *vă oferă scuze sincere.*

Presenting a complete and accessible text, this book is designed to be used as a textbook for students of mathematics and science, and as a reference for teachers and researchers. It covers the following topics:

[illegible]

1. The first group of students (Group A) was assigned to read the text and identify the main idea of the passage. They were also asked to underline the key words and phrases.

fi votat niciodată pentru.

[illegible]

Greseli au fost făcute.

A... a opt procurori federali

În primul rând să spunem ceva despre *kates* — un termen cunoscut din tratatul de logică al lui Aristotel. Este unul

dintre acele cuvinte cu sensuri multiple care îi scot din minti pe traducatori, dar printre cele mai frecvent întâlnite semnificații ale sale sunt „sincronizare” „corectă sincronizare” „potrivire temporală oportună” *cukaios* („bună sincronizare”), și *kuk. karios* („sincronizare greșită”).

În zilele noastre termenul *karios* este de cele mai multe ori folosit cu referire la răspunsul prompt al candidaților și al agenților guvernamentale la sticle și aserțiunile pe care vor să le „corecteze”. *Kukaios* prezintă o nouă exigență în ciclul de comunicare: patru de ore al stirilor — cu cât mai rapidă este răspunsul cu atât mai bine. La Casa Albă există chiar un post cu titlul de „Director de reacție rapidă al Casei Albe”, și reacția nu se referă la atacurile cu rachete, ci la cele verbale.

Există însă o excepție de la regula „cu cât mai repede cu atât mai bine”, una care a răzuit înaintea lui Aristotel să zăbarnă mai ceva ca sticlele celeste scuzele. Când vine vorba despre scuzele din mină, înecătina este mult mai înaltă. De fapt o regulă de bază pentru politicianii contemporani spune că a te scuza pentru ceva ce s-a întâmplat înainte de 1900 e probabil acceptabil, a te scuza pentru cele petrecute înaintea Războiului Civil e mai bine, iar pentru ce a survenit înainte de Independență e și mai bine.

De aceea trebuie să fim blânzi cu președintele Bush și Nixon și cu senatorul Clinton. Este din mil să îi ceri scuze pentru ceva ce a rămas în memoria colectivă, fiindcă seamănă periculos de mult cu a ti asuma o responsabilitate personală.

Precum șoferul de taxi care a luat în mașină o călugăriță

Călugăritul, într-o clipă de rezervă, dar nu oferă
selecție și, în cele din urmă, călugăritul decide că este
așa, el îi răspunde

Aveți o idee despre ce este o călugărită? Este
femeie, na? Călugăritul: Călugărită este
bărbat. Călugărită este femeie. Călugărită este
a zădărnici. Călugărită este o femeie care nu
da naștere. Călugărită este o femeie care nu
da naștere.

Șoferul de taxi: Călugărită este o femeie care
fi să săruti o călugărită

Călugărită este o femeie care nu da naștere
naștere, naștere, naștere, naștere, naștere.

Șoferul de taxi izbucnește

– Da, sunt necăsătorit și catolic!

Călugărită este o femeie care nu da naștere
naștere, naștere, naștere, naștere, naștere.

Aveți o idee despre ce este o călugărită? Este
femeie, na? Călugăritul: Călugărită este

bărbat. Călugărită este femeie. Călugărită este
a zădărnici. Călugărită este o femeie care nu

da naștere. Călugărită este o femeie care nu
da naștere.

Șoferul de taxi izbucnește

– Da, sunt necăsătorit și catolic!

Călugărită este o femeie care nu da naștere
naștere, naștere, naștere, naștere, naștere.

Aveți o idee despre ce este o călugărită? Este
femeie, na? Călugăritul: Călugărită este

bărbat. Călugărită este femeie. Călugărită este
a zădărnici. Călugărită este o femeie care nu

da naștere. Călugărită este o femeie care nu
da naștere.

Șoferul de taxi izbucnește

– Da, sunt necăsătorit și catolic!

Călugărită este o femeie care nu da naștere
naștere, naștere, naștere, naștere, naștere.

Aveți o idee despre ce este o călugărită? Este
femeie, na? Călugăritul: Călugărită este

bărbat. Călugărită este femeie. Călugărită este
a zădărnici. Călugărită este o femeie care nu

da naștere. Călugărită este o femeie care nu
da naștere.

Șoferul de taxi izbucnește

– Da, sunt necăsătorit și catolic!

Călugărită este o femeie care nu da naștere
naștere, naștere, naștere, naștere, naștere.

Aveți o idee despre ce este o călugărită? Este
femeie, na? Călugăritul: Călugărită este

bărbat. Călugărită este femeie. Călugărită este
a zădărnici. Călugărită este o femeie care nu

rându-și scuze în fata pub.

În *qui dicit*, constatăm că este cât se poate de acceptabil ca persoana A să spună X persoanelor de tipul A, însă ca A să spună X persoanelor de tipul B este injust, incorect și foarte urât. În plus, eventualitatea ca persoana B să spună X *absolut oricui* este *verboten*, categoric interzis. Spre exemplu, este de obicei acceptabil ca un evreu să-i spună unui alt evreu o glumă a cărei poantă se bazează pe stereotipuri iudaice, dar nu se cuvine ca evreul să-i spună respectiva glumă unui ne-evreu. Mai mult decât atât, dacă un ne-evreu spune exact aceeași glumă oricui, fie el evreu sau ne-evreu, riscă să fie imediat acuzat de antisemitism. Dacă stăm să ne gândim, nu pare deloc drept, dar asta i *hommes* și gata.

Un alt exemplu – utilizarea termenului „negru”, considerat peiorativ de populația de culoare a SUA – se apropie foarte mult de notoria remarcă a primarului Nagin. În provocatoarea lucrare a afro-americanului Randall Kennedy, *Nigger: The Strange Career of a Troublesome Word* (*Negru: Studiu critic al unui cuvânt problematic*), autorul arată că mulți reprezentanți contemporani ai populației de culoare folosesc între ei termenul ca pe o formulă de alint, însă cu totul altfel stă situația, evident, atunci când îl rostește un alb la adresa unei persoane de culoare. Primarul Nagin este un afro-american care, folosind cuvântul „ciocolatie”, se adresa publicului general. Din acest motiv, locuitorii din New Orleans – albi și negri deopotrivă – l-au luat la rost. Majoritatea criticilor săi nu l-au acuzat însă de utilizarea unui limbaj rasist, ci că provoca dezbinare într-un moment în care orașul avea nevoie de unitate. Dar contextul e hotărâtor și, dacă Nagin și-ar fi rostit metafora dolidora de cacao din, să spunem, amvonul unei biserici a negrilor (fără

microfoane și fără reporteri în jur), probabil că ar fi fost răsplătit cu râsete vesele.

Desigur, unii comentatori sunt de părere că Nagin a știut exact ce spune și cui – respectiv, votanților de culoare. Argumentul este că, deși aceștia ar fi putut obiecta în public la presupusul termen rasist, în particular ar fi derivat din el un sentiment al comunității. Și, apropo: Nagin a câștigat alegerile fără probleme.

Este ceva în tragediile de tipul Katinei care aduce la suprafață insensibilitatea de clasă și de rasă – ca să nu mai vorbim despre conflicte. Comentariul Barbarei Bush despre săracii care oricum nu au dat o niciodată mai bine decât atunci, cazați pe stadion fiind, a provocat o veritabilă furtună. A fost acuzată că ar fi o elitistă condescendentă și insensibilă. Sigur, e greu să contrazici această critică, dar dacă unii dintre cei gazduți pe Astrodome i-ar fi spus vreunui reporter de la CNN că n-au mai dormit niciodată înainte într-o încăpere cu aer condiționat și că în acel moment situația era grozavă pentru ei, știrea probabil că ar fi fost citată după primul buletin de știri al serii.

asta" Titulatura sună însă mai bine în latină, așa că i se spune în general *cum hoc ergo propter hoc* în ciuda faptului că Aristotel era grec. Nu întrebați de ce!

Iată un exemplu:

Cea mai mare eroare este faptul că în timpul războaielor a avut loc o creștere a prețurilor și a costurilor de producție în cadrul sectorului de servicii. Cu toate acestea, de fapt, testele economice sugerează că prețurile și costurile în statele care luptă nu au crescut semnificativ.

Domnul Bush s-a ocupat de război și nu de a prezenta o strategie pentru reducerea nivelului de servicii sociale și a costurilor de producție și servicii sociale. În schimb, prețurile și costurile de producție și servicii sociale au crescut semnificativ.

În acest caz, domnul Bush face greșeala fundamentală de a ignora posibilitatea că a exista și un al treilea factor, precum situația economică a statelor în care s-a luptat în rândul copilor și nivelului de ajutorului social fluctuează. Așa cum s-a dovedit, veniturile medii au scăzut sau au rămas constante în zece state în care costurile cu ajutorul social și nivelul sărăciei copilor au crescut, în vreme ce veniturile au sporit substanțial în noua din cele zece state în care costurile cu asistența socială și sărăcia au crescut cel mai puțin. Cu alte cuvinte, este posibil ca cecanul economic să fi determinat concomitent o sporire a nivelului asistenței sociale și a sărăciei în rândul copilor. Suntem siguri că domnul Bush își regretă raționalismul defectuos cu referire la familiile de pretutindeni.

Dar el nu este singurul care a comis eroarea *cum hoc ergo propter hoc*. Să ne amintim îndelung repetata afirmație a președintelui Bush că războiul din Irak descurajează

atacurile asupra Statelor Unite așa cum o ilustrează următorul exemplu:

Comandantul pînă la cealaltă parte din Irak — care este totuși dată
comandantului șef al acestor paze — generalul John Vines — a pus
între punctul pe... El a spus: "Ouzăm un terorismul și extre-
mismul lui în fața noastră. Ei vor încerca de a face
cu el când va veni la noi."

Presented at the 11th WBS Conference 2005

Dar cum anume funcționează o asemenea alternativă? Să fie camiva teroristi, prea ocupați. Nu ne îndoiim că Al Qaeda s-ar putea lipsi încă o dată de noi asprezece oameni, dacă ar considera că ar putea obține ceva în acest fel. În orice caz, nu e deloc evident că războiul din Irak a împiedicat atacarea Statelor Unite pe propriul teritoriu. E cam ca tipul alii care și-a vopsit casa în roz, ca să țină balarii la distanță. Spune-i că e nebun, dar el îți arată ce rată de succes are.

CAUZA SI DEFECT

[illegible]

„Când eram în Iași, în perioada 1944-1945, în Crăzescu când erau
aveam ce mânca? o întreabă el

Speed of day-ahead clearing, τ , relative to total time, τ_{tot} .

CO d 5 . h e s m d G c e f e m s u s e e a ' (a' d a v e a n

Sprețând să-și revitalizeze caracterul drag, me-

M d t . + d d t u r s c o n d r e d n , " d i s l b d ?

unul dintre cele zece state a călărit moartea în două săptămâni, iar
 lot per elev - Wisconsin - scutit de toate cele zece articole mai
 înalte scoruri SAT. New Jersey a înregistrat cele mai mici
 cheltuieli per elev, iar Vermont are cele mai mici taxe pe care
 studenții le plătesc la intrarea la universitate. Așa că toate cele
 etalon pentru negrele. Dar, ca și în New Jersey, de fapt de
 vedere a scorurilor SAT? Se știe că pe lângă aceste scoruri
 faptul că nivelul calitatii și al securității educației a crescut
 educația mare mare efecte asupra sistemului de învățământ
 bunăreprezentativ, fapt resorțind. Un mare număr de studenți
 preferă să aibă o viață mai puțin stresantă și să aibă de
 a face cu este la școală, educația este de calitate.

Un exemplu este Wisconsin, care poate fi considerat
 un exemplu în acest sens.

Înainte de a discuta raționamentele psihologice ale lui Weil
 avem de adăugat câteva cuvinte - ce fapt - cuvintele altor
 oameni:

Există tot felul de raționamente psihologice și statistice
 și statistici.

Barry Levinson, profesor de psihologie la Universitatea

70-48 - dintr-o analiză statistică, în susținerea faptului

10-2 - și pe baza de raționament

Unul din patru oameni se vor uita la filme de calitate de la
 mentală. Verificat valorile, puncte. Dacă sunt înec pe lângă
 e la dumneavoastră

Roxanne B. - un psiholog american

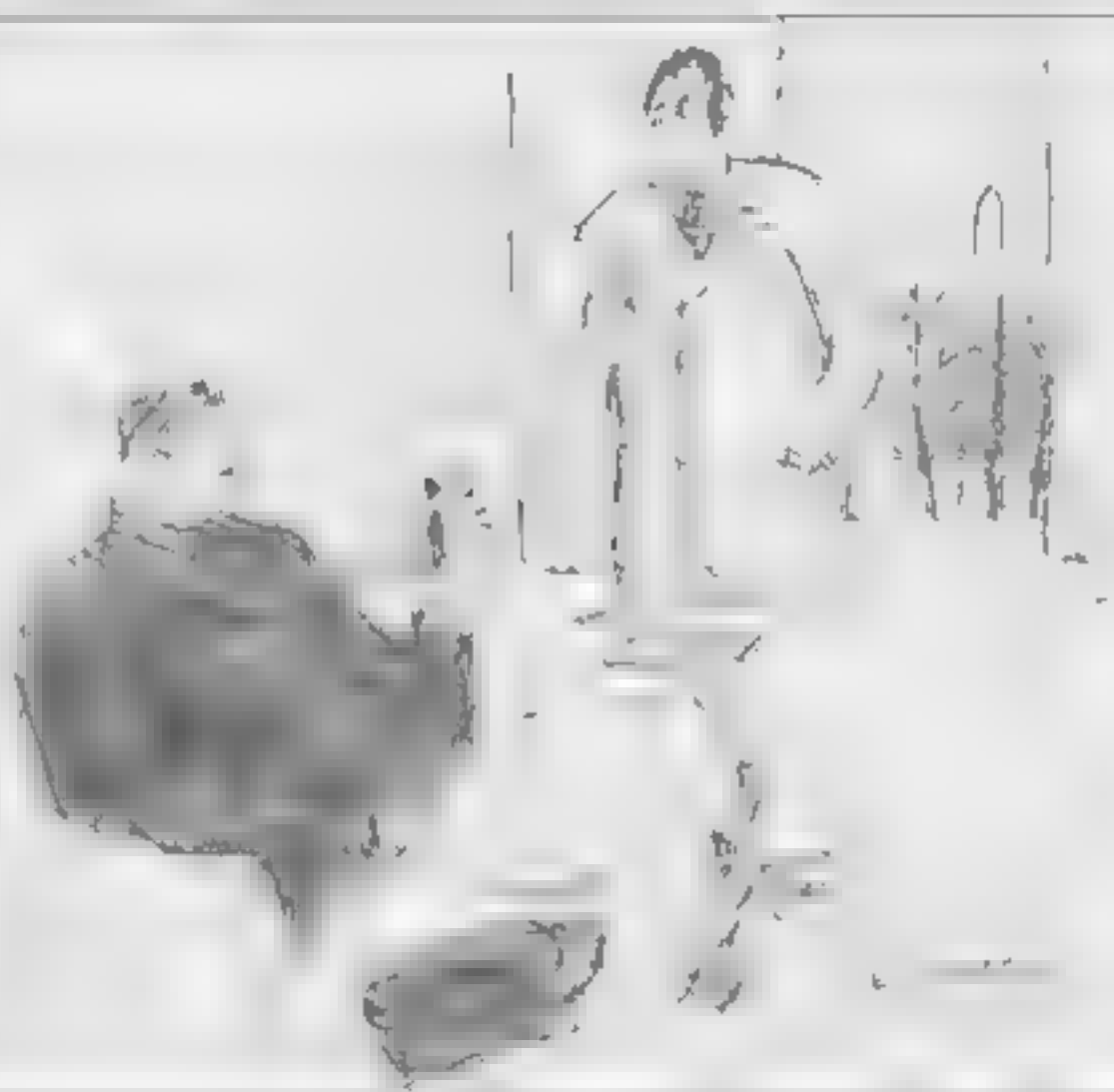
Bun, încă una și gata, promitem

Statistica: unica știință care permite ca folosind aceleasi date diversi experti să ajungă la concluzii diferite

EVAN ESAR, epigramist prolific

Ceea ce vrem noi să spunem aici nu este deloc nou. e foarte ușor să ajungi la o concluzie greșită pe baza datelor statistice (uneori acest lucru este numit „a minți cu statistica”) Mai puțin cunoscut, probabil, este faptul că eroarea implicata în derivarea acestor concluzii false este vechiul *post hoc ergo propter hoc*. Datele statistice despre fenomenul A sunt prezentate ca fiind cauza fenomenului B (de asemenea documentat statistic), care vine după A. Sau, în cazul domnului Will, efectul cauzator care, după părerea lui *ar fi trebuit să fie* demonstrat de evenimentele anterioare nu este demonstrat. Problema desigur, este aceea că între cele doua fenomene ar putea să nu existe absolut nici o legatura. Sau, ca să ne referim la teza domnului Will, statistica utilizata ar putea fi incompleta: nu redă întreaga poveste fiindcă omite date relevante referitor la presupusa relație de tip cauză-efect.

În *Journal of Statistics Education*, Deborah Lynn Guber subliniază că domnul Will ignoră un factor esențial în analiza sa: rata de participare: procentul de elevi din fiecare stat care a susținut de fapt SAT. Se întâmplă însă ca în Dakota de Nord, colegiile de stat să impună un alt test, ACT, nu SAT, astfel că numai 5% din elevii din acest stat susțin SAT. Trebuie de asemenea să precizăm că, din acești 5%, mulți elevi vor să urmeze școli prestigioase din alte state (care impun SAT) și, datorită rezultatelor obținute,

Yong H. Kim (1952-53)

consideră că au o şansă de reușită. În New Jersey însă, 79% din elevi susțin SAT, acest procent constituind în mod cert un esantion mult mai reprezentativ pentru întreaga populație a absolvenților de liceu. Prin urmare, scorurile SAT ale celor mai buni elevi din Dakota de Nord au fost comparate cu cele obținute de elevii obișnuiți din New Jersey.

Într-o discuție când am compara cei patru membri ai echipajului jamaican de bob de la Jocurile Olimpice din 1988 cu un esantion reprezentativ al bobeurilor americani și am constatat că jamaicanii sunt *in medie* mai buni, de unde am trage concluzia că originea jamaicană te face un bobeur mai bun.

În mod interesant, atunci când domnul Will conchide că nu există o corelație între scorurile SAT (sau „nivelul calitativ al școlilor” – el vorbește senin, ca și când cele două sunt sinonime) și fondurile alocate pentru educație, avem de-a face cu un raționament rezervat. Poate că a demonstrat totuși, desigur, că există o *corelație negativă*! La urma urmelor, toate cele patru state cu cele mai reduse cheltuieli per elev se situează printre cele cu scorurile SAT cele mai bune, în vreme ce statul cu cel mai înalt nivel al cheltuielilor per elev se află pe locul treizeci și nouă ca scoruri SAT obținute. Will s-a dat seama, probabil, că în conformitate cu această logică – și ar putea susține că cea mai eficientă modalitate de a înregistra cele mai înalte scoruri SAT ar fi tăierea completă a fondurilor pentru educație.

UN CAZ DE CAUZĂ ILLIATE CU ALTE CAUZE

Confruntat cu cauza intermediară cu una primară și riști să regreti că nu ai mai cerut și o a doua opinie.

trarea chirurgicală

- Vreau un costum cu dungulite

vânzătorul spune

- Da, 16 la gât, cu 34 la mânecă

îngrozitoare!

Iată în continuare un alt exemplu de abareală *post hoc* oferită de un cuplu de „specialişti” în ale politicii (ghilimelele ne aparţin):

Am testat efectele unei popularizări susseţitate de minor politic destinată americanilor tineri – The Daily Show cu John Stewart. Am constatat că participanţii expuşi la glume cu George W. Bush şi John Kerry la The Daily Show tind să-i evalueze pe ambii candidaţi pregnant negativ, chiar şi atunci când partizanatul se schimbă în funcţie de ordin demografic au fost controlate. În plus, am constatat că telespectatorii dovedesc mai mult cinism faţă de sistemul electoral şi programele de ştiri în general.

Lea Branstetter, asistent la Universitatea din Columbia, cercetător şi profesor la Departamentul de Ştiinţe Politice de la East Carolina University, în [Efectul The Daily Show la votare remanândilor electorali şi cinismul electoral] publicat în coedirea de la University of Pennsylvania.

Vă mulţumim, Jody şi John. Stăm ca *The Daily Show* are ceva subversiv în el, numai că nu eram siguri exact ce. Dar pentru toţi ceilalţi membri ai lumii neacademice, să analizăm puţin logica voastră bizară:

1. Oamenii care vizionează *The Daily Show* sunt în general mai cinici decât spre exemplu cei care se uită la Katie Couric.
2. Prin urmare înseamnă că *The Daily Show* îi face să devină mai cinici.

Hopa! Avem aici un alt exemplu frapant al erorii *post hoc ergo propter hoc*. Tentativa pe care o exercită se traduce

condiții suficiente. Îndcă nu ȳne seama de alte cauze probabile ale scăderii ratei infracționalității în aceeași perioadă (anii optzeci și nouăzeci) – de pildă faptul că s-a diminuat considerabil rata consumului de crack – ca urmare a disponibilității reduse a drogului.

Derivarea unor concluzii de tip cauză și efect în domeniul transformărilor sociale și culturale ridică întotdeauna probleme, ȳndcă sunt implicați numeroși factori. Să ne gândim la sociologul care descopera că, de fiecare dată când recolta de orez din Indonezia e compromisă, se ȳnregistrează o creștere a numărului de persoane din Brooklyn care și pierd mânășile. (Probabil că sociologul respectiv are acum în mână un ȳn editorial.)

Pentru a dovedi că există o relație de tip cauză și efect ȳntre vizionarea lui Jon Stewart distranându-se pe seama politicianilor și dezvoltarea cinismului cu privire la procesul politic, profesorii Baumgartner și Morris ar fi trebuit să examineze un eșantion rezonabil de subiecți *naivi*, ca aceștia să urmărească emisiunea, pentru a vedea cât de cinici erau ȳnțial. Apoi ar fi trebuit să le testeze gradul de cinism *dupa* ce vor fi vizionat ȳn mod regulat emisiunea lui Stewart. Îndcă ar fi putut să constate – și aceasta este doar o banuală a noastră – că oamenii care au ales să urmărească *The Daily Show* au făcut-o pentru

Că au de mare parte să a nescicată cu a te ȳngreutate pentru fumat (n. tr.).

Martin ri la Christopher L. Fichte – economist senior la Federal Reserve Bank din Boston – pentru pont

Fu an sărbătorit Zua Recunoștinței așa cum se făcea obișnuit. I am, invitul la micul dejun pe terasă, am ospitat din belșug, după care eram laș și le-am lăsat prănuțu de

Din evenimentele din 11 septembrie 2001 am demonstrat că acest este faptul că terorismul pot avea la naștere pe la orice loc, și pe la orice timp, și anume - libertatea și drepturile noastre civile. Nu a fost liber, și poate face unii proclamații general, John Ashcroft.

E cămă. Va lasam pe cămășă aștră să apreciat.

Argumentele *am hoc* și *post hoc* sunt atât de îndragite datorită laturii noastre poetico-fanteziste care, din punct de vedere strict filosofic, este latura noastră zevzeacă. Asemenea tipuri de gândire lejeră au fost popularizate de mitul cunoscut ca „efectul flutarelui” - *the butterfly effect* - conform căruia o simplă batută din aripă a unui fluture poate genera schimbări atmosferice abia sesizabile care, printr-un sir de evenimente de tip cauza și efect, pot stăni în final o tornadă. În realitate, fizicienii zevzececi se subscriu la teoria haosului, dar crezând într-o anumită măsură acestui efect al flutarelui - numindu-l „dependență senzitivă de condițiile inițiale” - sintagmă care nu sună nici pe jumătate atât de interesant ca titulatura entomologică.

Dar în cultura populară „efectul fluturului” se referă de obicei la situații de genul „Dacă as fi putut să o iau iar de la capăt și să aleg opțiunea B în locul opțiunii A, ce diferență ar fi fost acum viața mea?” Ca în filmul clasic *It's a Wonderful Life* sau în cel mai recent, intitulat - cum altfel? - *The*

CUM FUNCTIONEAZA BUMERANGUL

CE
SINGUR
SUNTI

De fapt, exact acea parte cu „de la sine înțeleasă” din Declarația de Independență este cea care necesită o examinare mai atentă. Implicația clară a sintagmei este că această înțelegere de la sine este evidentă pentru *toti* cei care îi acordă atenție. Dar nu trebuie să fim musai un epistemolog ca să-ți dai seama că ceea ce este pentru o persoană de la sine înțeles este o nedămerire totală pentru alta. Samanului de peste drum i se pare limpede că lumina zilei, că în jurul scâfârlilor noastre zboară pitici multicolori. Suntem gata să acceptăm că numiții pitici sunt evidenti pentru *el*, numai că nu sunt la fel de evidenti și pentru *noi*. Iar dacă el spune, de pilda, că din cauza piticilor de la sine înțeles, ar fi cazul să purtăm apă, arun pe cap – ei, bine – noi, zicem că afirmația lui duce lipsă de o anumită certitudine. Samanul nostru pleacă de la o premisă discutabilă în mod sigur necesar și probabil – iar asta aruncă un mare semn de întrebare asupra tuturor aspectelor implicate de respectiva premisă.

Sintagma „de la sine înțeles” este rezervată în general pentru enunțurile logice și matematice, de genul $2 + 2 = 4$. Ea poate fi extinsă chiar pentru a include și afirmații precum „Iarna asta e roșie”, desigur, nimeni dintre cei care o vad nu este de părere că e roșie – tot trebuie să luăm ideea în considerare (vezi piticii multicolori). Dar cu toate că avem în mod categoric cea mai bună părere despre viață, libertate și năzuința către fericire și poate suntem chiar dispuși să ne riscăm viața pentru aceste valori, în nici un caz nu le considerăm de la sine înțelese în sensul strict al termenului. Ca să luăm un exemplu la întâmplare: regelui George al III-lea na-

În timpul domniei lui George al III-lea s-au declarat coloniile americane independența (n. tr.).

i s-au parut deloc de la sine înțelese, cel puțin nu pentru coloniile turbulente.

Jefferson s-a folosit de aceste drepturi presapas de la sine înțelese și de o listă a modulari în care regele George al III-lea le-a încălcat, pentru a hotărî că revoluția este justificată. Fragilitatea acestor premise – anume că respectivele drepturi sunt de la sine înțelese – nu înseamnă, desigur, că revoluția nu a fost justificată. Nu poți ajunge la o concluzie adevărată pornind de la o premisă falsă ori discutabilă. Dacă samanal noastră de peste drum ar fi dedus din existența pit celor muncicoleni ca *I am* – ecuația oricui ar fi fost validă – prin ea însăși. Cu alte cuvinte: atenție, FBI!, noi nu contestăm legitimitatea Revoluției Americane.

Jefferson s-a inspirat în redactarea Declarației de Independență de către el și stabilirea lui John Locke, care scria în a sa *Two Treatises of Government* că „viața, libertatea și averea sînt drepturile” – și în creșterea apăsătoare a raporturilor de Duma, ce pe care un guvern constituțional s-a acordat cetățenilor pe care ei conduce. Locke susținea de asemenea că dreptul la proprietate este cel al călătoriei. Poate că modificarea operată de Jefferson în viața libertate și *incommutability* a fost determinată de faptul că având o cîmă de acri de teren în jurul casei lui din Monticello – era cu adevărat un om foarte fericit.

Nu mai discutăm acum despre ce înțelegea un proprietar de sclavi ca Jefferson prin „adevarul de la sine

înțeles că „toti oameni se nasc egali” Cât despie ce o fi avut în minte Creatorul nostru de la sine înțeles când ne-a creat pe noi — nu ne-am atinge de o asemenea problemă nici, macar cu un paticuț multicolor

SALTUL INDUCTIV

„derivarea concluziilor din dovezi ambigue

În secolul I î.Hr., Cicero (106-43 î.Hr., orator și teoretician al politiciei, declara: „A na te interesa ce s-a întâmplat înainte de a te naște tu înseamnă a rămâne pentru totdeauna copil.”

Două milenii mai târziu, istoria s-a repetat — când filosoful ca li Haym George Santayana (1863-1952) a exprimat maxima lui Cicero într-un mod mai transant: „Cei care nu știu pot aminti trecut îl sunt condamnat, să îl repete.”

De atunci, bla-bla-ul politic n-a mai fost niciodată același.

Cuvintele lui Santayana au fost preluate de atâția politicieni și marșalai științifici ai pământului să se probeze încă istoriile și un argument George. Acești statutori caruți ne imploră să nu repetăm istoria — de pilda *„Lansând un razbor mare și impozitele sau k-vit:ind alcoolul”*. Cu toții citează literă cu literă precedente de ordin istoric, care conferă forță avertismentelor lansate: „Nu repetați trecutul” ne îndeamnă ei. „Nu ați învățat nimic din greselile anterioare.”

Dar imediat după aceea vin alți statutori dar niți, care ne imploră să nu repetăm istoria *evitand* să invadăm o anumită țară *scutind* impozitele sau *intezind* alcoolul

Santayana avem o problemă. De fapt, două.

Prima este că studiul istoriei nu este la fel de simplu ca, sa spunem, acela al rocilor. Istoria are mult mai multe variabile decât au pietrele - așa că încercarea de a găsi în decursul ei o replica exactă a situației socio-politice actuale este practic imposibilă. Să ne amintim transmisiile conform cărora istoria nu se repetă. În acest caz, întreaga afacere a căutării în trecut a unor indicii care să ne ajute astăzi în adoptarea deciziilor devine hăzardată în cel mai bun caz. Fără îndoială că la asta se gândea Heraclit când a spus că „Nu te poți scalda în același râu de două ori”. Tot soiul de aspecte se schimbă de la o clipă la alta (și de la o epocă la alta), indiferent dacă ne place sau nu.

Asa se face că la fel ca dracul care citează din Biblie, politicienii și analiștii pot cita pagina întreagă a istoriei pentru a deriva o altă înopose acțiune sau tactică. Oricum istoria pe care nu viem să o repetăm în prezent este cea a pacificării Germaniei ori a împășării din Războiul din Vietnam. Judecând după rezumatul înregistrat în revistele „Lecturilor istorice” - cei care se consideră că au știința trecutului par a alege analogia greșită cu o frecvență care depășește cu mult pe cea par probabilitatea.

Să mai adăugăm aici că istoricii vorbind nu întotdeauna pot pune baza pe istorie, așa că ansa fundamentală a lecturilor istorice este sabred. Este știut că unii istorici folosesc dovezi contrazicătoare surse discutabile și chiar ferească cerul dau istoriei o turnură politică.

Dar enunțul lui Santayana mai ridică o problemă, subtilă de data aceasta. El nu este eronat în sine, dar sugerează o concluzie implicită care e greșită. Astăzi, suntem îndemnați să conchidem că cei care *studiază* trecutul

nu sunt condamnați să-l repete. Dar poate că atât cei care studiază istoria, cât și cei care n-o fac sunt *la fel* de condamnați să o repete. Altfel spus: toată lumea o face (repetă istoria) așa că putem sustine fără ezitare că studiul istoriei condamnă oamenii să-o repete.

LECȚIILE RĂZBOIULUI DIN VIETNAM

Pe alocuri și analistii vorbesc mereu despre lecțiile Războiului din Vietnam. Din păcate, fiecare dintre ei pare să aibă în minte oca totul alta decât ceea ce am nominalizat la titlul de Cefma. Bani Descoperitor de Lecții.

1. Melvin Laird, secretar al Apărării și epul mandatarul Richard Nixon, pentru: „Nu tradați poporul care se bazează pe voi.”
2. Majorul H.R. McMaster, autor al lucrării *Derivation of Duty*, pentru: „Idem, marea noastră treabă să fie complet acceptând poziția președintelui ca privitor la război.”
3. Fostul ambasador Francis Ferns McNamara, autor al cărții *Escorted with Honor*, pentru: „Să nu te și să fugi.”
4. Fostul președinte al Comandamentului Interarmelor și fost secretar de stat, generalul Colin Powell, pentru Doctrina Powell: „Acțiunea militară trebuie utilizată doar în ultimă instanță și numai dacă există un risc evident în a nu se secuti războiul, nu în a nu se impune folosirea ei, totuși trebuie să fie proporțională și disproporționată în raport cu cea a inamicului. Trebuie să existe o puternică susținere publică pentru război și trebuie să avem o strategie de neseră limpede.”

5. Președintele George W. Bush pentru „Una dintre lecțiile ale Vietnamului este aceea că dorim în general să avem instantaneu succes în lăme. Iar misiunea din Irak va dura ceva. Vom reuși dacă nu vom renunța.”
6. Keith Olbermann, programul *Countdown* MSNBC pentru „Dacă încerci să continui un război pentru care națiunea s-a pierdut interesul, și tu, și războiul, sunteți terminați.”

În primul rând ne lămurim una dintre cei nominalizați. Castanet este administratorul președintelui George W. Bush pentru spațiul imachin. Dacă vre să reduci la minimum opoziția pacii a față de război, nu te creștari.

MISMASUL ANALITIC-SINTETIC

Unul dintre marii logicieni ai epocii noastre — și vorbim aici desigur despre președintele George W. Bush — a citit, se pare, *Critica rațiunii pure* a lui Kant. (Cine șantem noi să ne îndalăm de impresionanta lui listă de lecturi.) În orice caz, pare a stăpani bine ceea ce patem numi vechiul masmas analitic-sintetic.

Dacă regimul nuclear poate produce câmpuri sau pură o cantitate de energie altfel decât în mod mare decât o minge de tenis, să prețuim că va fi nucleară în mai puțin de un an.

Președintele George W. Bush, 7 octombrie 2002

Așa e George! Iar dacă dorințele ar fi ca cerșetorii ar zburda calare. Dar se pare că dorințele nu sunt cai.

Într-un articol apărut în editia din 8 octombrie 2002 a publicației online *Counter Punch*, Robert Jensen susține că provocatoarea declarată a președintelui este complet lipsită de sens. După părerea lui e ca și când ai spune că, dacă Irakul ar avea o armă nucleară, ar avea o armă nucleară fiindcă singura parte dificilă și consumatoare de timp a fabricării unei arme nucleare este procurarea materialului fisionabil.

Cu alte cuvinte, Jensen pretinde că președintele deghizează o *propoziție analitică* într-una *sintetică*. (Asta e jargon filosofic.)

Să ne explicăm. *Propoziții de analiză* sunt adevărate prin definiție. Toți senatorii americani sunt membri ai ramurii legislative a puterii, este *analitic*. Nu ne oferă nici o informație nouă despre senatori pe care să n-o cunoaștem deja. Ar putea exista un senator care să nu fie membru al puterii legislative. Nicidecum *prin definiție*, senatorii sunt membri ai legislativului. Pe de altă parte, „În 1924, toți senatorii erau bărbați albi” este o *propoziție sintetică*. Ne spune ceva nou despre componenta Senatului în anul respectiv, componentă care ar fi putut foarte bine să fie alta – și chiar a fost așa vreme de câteva decenii.

Cum se regăsesc aceste aspecte în analiza pe care o face Jensen declarate, președintelui? El susține că spusul președintelui se reduce la următoarea formulă: „Irakul ar putea fabrica rapid o bombă nucleară dacă ar avea materialele necesare pentru a fabrica rapid o bombă nucleară.” **Adevărat prin definiție.**

Cam ca acest vechi gag de vodevil.

EA Aici ar trebui să dea un răspuns.

F: E un răspuns foarte simplu, dar este foarte clar.

Deci de ce ar vrea președintele Bush să arunce asupra noastră o afirmatie atât de golită de conținut ca aceasta? Se poate oare că în zădărnici să încerce să susțină decizia de invadare a Irakului, să nu poartă la o mascare a cartilor de joc la retorice? Decretul a la parca a fost informativ și este în mod cert intrigositoare în asemenea masura încât ai putea determina publicul să nu se arunce în fața unor lovituri preventive.

Dar președintele nu se ocupă de aceste lucruri și nu se mătură, subliniind *cantitatea* de uraniu înalt îmbogățit necesară ceva mai mult decât o bătă minge de tenis!

Poate că o bătă minge de tenis și poate o porție de uraniu înalt îmbogățit cât o minge de tenis decât un vâc sau un frigider și la poate câștiga. Președintele nu ne oferă și această informație – nu susținem că ar avea o. Și în orice caz, cât e de ușor să procuri așa ceva? Din experiența noastră, putem spune că a pune mâna pe de man al Hope – care e chiar mai mult decât o minge de tenis – s-a dovedit a fi o încredere incredibil de celeră. Chestia e că Bush nu minte neapărat cu privire la utroperiozitatea faptului că un lider dement are nevoie de o cantitate atât de mică de material radioactiv pentru a construi o bombă nucleară. Și nici că a gresit neapărat. Ci mai degrabă că ne abatește

IV

STRATEGIA STAR TREK

Arta de a face o declarație de culpă

Nimic nu demonstrează mai bine cu adevărat politica enilor decât modul în care se comportă atunci când sunt prinși cu vicioasă contradicție flagrantă. Da, uneori admit că „au fost făcute unele greșeli” – o expresie „poetică” care ocolește întrebarea cine a făcut, mai exact, respectivele greșeli. Și ocazional mă recunosc că „m-am exprimat greșit”, ceea ce sugerează un soi de scapare neurologică: ceva ce se poate întâmpla și către victime nevinovate a vreunui scurt-circuit sinaptic. Dar eu cu adevărat bravi și fermi nu recurg la asemenea scuze „alnice”. Nu, ci fac apel la o autoritate mai înaltă în definirea adevărului în sine. Și prin această redare, nici nu fac greșeli, nici nu se exprimă în mod eronat. Cămpotriva, rostesc adevărul adevărat – așa cum este el definit într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată.

Arta de a face o declarație de culpă

merg la Wa

REDEFINIREA ADEVARULUI

Să privim următoarele eschive epistemologice ale unui veritabil maestru al prefacatoriei, fostul președinte Ronald Reagan:

Nu m-am încredințat niciodată că am spus o lucrare adevărată în schimbul estatelor, sau că nu o vom face.

Președintele R. N. Reagan, 13 ianuarie 1966

Permiteți-mi să spun că nu am avut intenția de a face o lucrare adevărată la data amei în schimbul estatelor.

Președintele R. N. Reagan, 6 decembrie 1966

Cu excepția unor mici contracte de tipul „produs american” care nu am avut de ales în schimbul estatelor, în rest am scris cele mai multe intenții de a nu face o lucrare adevărată, și acest lucru este adevărat, dar faptul este că vedeam că nu este așa.

Președintele R. N. Reagan, 15 ianuarie 1967, după ce repetă că n-a spus că datele sunt adevărate în calitate de președinte, ci ca o amănare în schimbul estatelor

Scuza președintelui Reagan pentru nesinceritatea cu privire la schimbul arme contra ostacilor declanșează alarma disonanței cognitive în cel mai sofisticat dintre noi. Marele Maestru al Comunicării pare a fi un școlar ce i spune profesorului că n-a înmănat *un adevărat* codita lui Mary în sticlă cu cerneală, numai că a cam făcut-o, desigur, n-ar fi vrut. Școlarul, la fel ca Marele Maestru, speră că această neclaritate va fi trecută cu vederea cu o ocheadă șmecherească și un zâmbet – un *argumentum ad misericordiam*, sau „apelul

la simpatie” — ca în „Ei ia mai lasă mă' La urma urmei, n-am făcut-o intenționat știu?”

Dar nu cumva santhem prea duri cu Reagan? Poate că de fapt el chiar credea ce spunea atunci când a subliniat opoziția dintre ceea ce i span *ma* in ma și cele mai bune intenții pe de o parte și ceea ce-i arată faptele și dovezile pe de alta, cu toate că cele din urmă le contrazic pe cele dintai. Si dacă chiar credea — poate că nu avea decât modalitățile alternative — și posibil co-egale — ce a aprecia **ceea ce era adevărat.**

Sa ne gândim la paleontologul Marcus Ross — care scria în disertația sa de doctorat ca mozazaurus, o specie de reptilă marină, a dispărut la sfârșitul Cretacicului, cu circa șaizeci și cinci de milioane de ani în urma. Dr Ross este ceea ce se cheamă un adept al „creationismului Pământului tânăr”, care crede ca Biblia este o descriere literală a modului în care a fost creat universul și ca planeta noastră este veche de cel mult zece mii de ani. Întrebat cum se împacă aceste două opinii ale sale, Ross a declarat că metodele și teoriile paleontologiei constituie o „paradigmă” pentru studierea trecutului iar scriptura, o alta. Altfel spus, el reușește un truc pe care măștrătea filosofilor lăa crezut imposibil — acela de a avea în minte concomitent două teorii contradictorii. Ross are două paradigme diferite pentru determinarea adevărului — și ceea ce este adevărat în conformitate cu o paradigmă nu este neapărat la fel și conform celeilalte. E un soi de relativism pe care nu l asociem în mod obisnuit cu fundamentalștii.

Așa că, poate, presedintele Reagan spunea ceva asemănător cu declarațiile doctorului Ross — inima și intențiile sale formează o paradigmă iar faptele și dovezile

OMBRA STU

Ar fi trebuit să fiu atent la ce spun și să-mi fi dat seama că probabil eram înregistrat.

Președintele francez Jacques Chirac în marea armatoare

Tocmai când credeam că nu vom mai vedea o altă teorie a adevărului, iată că vine Jacques cu una de toată frumusețea. Dar înainte de a o analiza, să le trecem în revistă pe predecesoarele sale din anii filosofiei occidentale. În primul rând, avem teoria corespondenței, enunțată în secolul XX de filosofi britanici Bertrand Russell și G.E. Moore: o credință este adevărată dacă și numai dacă există un fapt concret care să-i corespundă. De exemplu, propoziția „Pisica e pe covor” este adevărată numai și numai dacă există în realitate o pisică pe covor.

Există apoi teoria coerenței, la care a subscris filosoful american de secol XX Hilary Putnam: o credință este adevărată dacă și numai dacă face parte într-un întreg sistem de convingeri „consecvent și armonios”. Ei, aici trebuie să ne străduim ca să înțelegem ce vrea să spună. În conformitate cu această teorie, aserțiunea „Pisica e pe covor” este adevărată dacă și numai dacă se „potrivește” cu întregul set al tuturor convingerilor considerate adevărate. Spre exemplu, trebuie să se potrivească cu convingerea că „obiectele materiale există într-o relație reciprocă spatio-temporală” – *da* și cu credința că Joe DiMaggio a fost declarat cel mai bun jucător din Liga Americană în 1941. *Ce?* Acest din urmă exemplu pare a fi ridicol numai fiindcă propoziția „Pisica e pe covor” este în mod evident compatibilă cu convingerea referitoare la statutul lui DiMaggio. Și de ce n-ar fi compatibilă? Ideea este însă că, dacă într-un fel sau altul nu ar fi compatibilă

„Când să tari

ca ea – așa cum se întâmplă cu unele convingeri (de pildă, credința că Ted Williams a fost declarat cel mai bun jucător în 1941 *nu* este compatibilă cu cea care susține că DiMaggio a fost declarat cel mai bun jucător în 1941) – atunci una dintre cele ar fi în mod cert neadevărată. În privința asta trebuie să aveți încredere în noi.

În al treilea rând, există teoria pragmatică a adevărului, susținută de regeții filosofi americani din secolul al XIX-lea Charles Sanders Peirce și William James: o credință este adevărată numai și numai dacă provoacă o acțiune ce dăce la un rezultat dezinabil. În conformitate cu această teorie, propoziția „Pisca e pe covor” este adevărată numai și numai dacă acțiunea mea asupra ei nu mă stânjeaeste în vreun fel. Dacă opina mea că aserțiunea „pisca e pe covor” este adevărată mă determină să fac o predicție care dăce la un rezultat nesatisfăcător – de pildă întind mâna să mângâi pretinsa pisca și sufăr o arsură de gradul trei – atunci trebuie să mă revizuiască convingerea că pe covor se afla o pisca.

Pe acest rând, apare și președintele Chirac, cu un test al adevărului nemai-întâlnit. Dacă țara care ni l-a dat pe Descartes și Pascal ne parvine acum teoria înregistrării, care prevede că o afirmație rostită în fata presei este adevărată numai și numai dacă este făcută pentru a fi înregistrată. În conformitate cu această teorie, aserțiunea „Pisca e pe covor” este adevărată numai și numai dacă e compatibilă cu politica externă franceză oficială.

Domnul Chirac ne lamărește că eroarea în privința opiniei sale inițiale, binevoitoare, asupra armelor nucleare iraniene constă în faptul că nu a fost destinată publicului general. Politica oficială a Franței prevede că dotarea cu arme nucleare a Iranului este inacceptabilă, prin urmare

presa nu ar fi trebuit să redea declarația prezidențială ce contravine acestei poziții *Vive la verité!*

(Dezvăluire totală. Supoziția noastră secretă este aceea că tot ce e adevărat trebuie redat – o opinie care nu este împărtășită de multe guverne, unele dintre ele aflate mai aproape de noi decât cel francez,

MINCIUNI ALBE

Un univers alternativ cu care sântem cu toți familiarizați, este cel al așa-numitelor minciuni albe – afirmații care nu sunt adevărate în sensul strict al termenului, dar nu sunt nici gogosi umflate, ci se află undeva, pe un teren intermediar „Cum îți merge în căminuța asta? Bine, mulțumesc.” Traducere: „De fapt, mă dor bataturile, dar nu vreau să vorbesc despre asta și *măscuța* sunt bine. Mă rog, oarecum.”

Michael Deaver, asistentul președintelui Reagan, a rostit următoarea minciună albă când a fost întrebat cum a reacționat acesta atunci când Congresul a autorizat vânzarea de avioane către Arabia Săudită: „Președintele a spus: «Slava Domnului!»”

De fapt, președintele spusese *«Vă sunt de parcă m-am răhățit un ananas!»*

Replica are o anume spontaneitate neaoșă, dar domnul Deaver a considerat că nu are o sonoritate prezidențială, așa că a înlocuit-o cu una mai puțin memorabilă, dar mult mai spirituală: „Slava Domnului.”

Vezi Carl Cannon, „Neadevărat și consecințe” *Atlantic*, Cannon & Gere

Desi suntem în general chitibusari când vine vorba despre rostirea adevărului considerăm că Deaver a procedat bine în acest caz. Dumnezeu știe că am auzit minciuni albe mult mai rele, ca aceea când Bill Clinton a spus, cu o sinceritate fără margini: „Încă de când eram copil am auzit despre conventele electorale din Iowa. De aceea am vrut să obțin rezultate bune la ele”. Istoria ne spune însă altceva. Primul convent electoral s-a organizat în Iowa când Clinton era la colegiu și oricât de precoc ar fi fost Bill, ca să garantez că nu mă pata pantaloni scurți.

Un alt exemplu este cel al lui Art Garfunkel care susținea că, pe când era bebeluș, mama lui îl adormea cântându-i „Priveste, mame, sărăcuțelul”, o melodie compusă când el avea deja de auzeci și șapte de ani. Astfel, Al s-a expus la acuzata că mama lui a continuat să-i cânte cântece de leagăn mult după ce a trecut de vârsta coavenită pentru asta.

Războaiele născuților albi sunt destinate povestea lui Alice Grayson:

Alice Grayson, o tânără dintr-o familie de oameni de afaceri, a fost răpădărită de un bărbat de culoare în vârstă de 19 ani, care a fost condamnat la închisoare pe viață. Alice a fost răpădărită în timpul unei vizite la un prieten de familie, care a fost condamnat la închisoare pe viață. Alice a fost răpădărită în timpul unei vizite la un prieten de familie, care a fost condamnat la închisoare pe viață. Alice a fost răpădărită în timpul unei vizite la un prieten de familie, care a fost condamnat la închisoare pe viață.

în stea de aur, a pus în picioare o țară, a jertit chiar de la ora nașterii pentru a-și mări țara și tortul și a aduce acasă. După nașterea sa, tatăl său a spus că tatăl său fusese deosebit de furtiv. Așa că a dat o țară și tortul se taie pe care îl ține în mână și îl dă cu o mână.

Așa că a dat o țară și tortul se taie pe care îl ține în mână și îl dă cu o mână. Oricum, tatăl său a spus că tatăl său fusese deosebit de furtiv. Așa că a dat o țară și tortul se taie pe care îl ține în mână și îl dă cu o mână. Așa că a dat o țară și tortul se taie pe care îl ține în mână și îl dă cu o mână. Așa că a dat o țară și tortul se taie pe care îl ține în mână și îl dă cu o mână.

- Ce tort splendid!

Așa că a dat o țară și tortul se taie pe care îl ține în mână și îl dă cu o mână.

Așa că a dat o țară și tortul se taie pe care îl ține în mână și îl dă cu o mână.

ASUMARIA PERCEPȚIILOR CONVENȚIONALE

Un bătrân filosof din vechime, Anonimas, spunea odată că inteligența „A alege un cuvânt înseamnă a alege o lume” dând de înțeles că termenii folosiți pentru a defini o chestiune ne limitează modurile în care o putem gândi. Lăsându-ne convinși de percepțiile convenționale cu care ne bombardează continuu politicarii și presa, îi ajutăm de fapt să creeze un univers alternativ al discursului politic, care determină ce se poate spune despre un subiect anume și ce nu:

C. B. Smith

(Montaj la *The Daily Show* cu Jon Stewart)

El Kerry] iese cu mult din normă.

FOX NEWS

Kerry este mult în afara normei.

Partidul Lee căcutat al t... lui Bush

Iese foarte mult din normă.

Directora de comunicare a n... campania

cuplului BUSH – CHENEY

Iste statul unde n... tu a n... i

LYNNE CHENEY

Kerry și Edwards sunt ... în afara normei

strateg GOP

*Încă să nu e seriat ... Kerry și Edwards
sunt în afara normei.*

JON STEWART

Cum devin convenționale percepțiile convenționale?
Așa cum ne informează Stewart, de obicei procesul începe
cu subiectele casutate. Partidul A decide ce anume vrea să
găndim noi despre candidatul partidului B și apoi are grija ca
etichetările sale de loc fluturante să fie atât de des repetate în
mass media încât să ne rămână în minte. Presa cooperează
fiindcă astfel isi poate vinde marfa mai bine. Iar noi, publi-
cu, suntem mai mult decât dispuși să prelucăm aceste eti-
chete, fiindcă sunt atât de captivante. Și, mai semnificativ
e mult mai ușor să le preiei decât să gândești

Asa cum remarca eseistul Louis Menand în articolul „Vorbe memorabile” din ziarul *New Yorker*, când vine vorba despre citatele populare, caracterul captivant este mai important decât acuratețea. Sherlock Holmes n-a zis de fapt niciodată „Elementar, dragul meu Watson”. Și nici Elsa, personajul interpretat de Ingrid Bergman în *Casablanca*, n-a spus „Mai cântă, o data”. Și nici Horace Greeley n-a exclamat niciodată „Du-te spre vest, tinere”, deși cum nici Patrick Henry n-a rostit cuvintele: „Dați-mi libertatea sau dați-mi moartea”. Și cel mai dezamăgitor: Leo Durocher n-a spus niciodată: „Jocul amabil termină pe ultimul loc”. Replica lui a fost de fapt: „Jocul amabil sunt toți acele pe locuri al zeptei”. – afirmație care nu lipsește în mod evident acel *subtext* al vorărilor: tot memorabil, caracterul captivant. Adevărata replică a lui Durocher nu are ritm, nu are poezie, și e mult prea lungă și începe astfel cu span poetic nu operativ: „Dați-mi ceva captivant sau dați-mi apa caldă!”

Asa se face că noi, cei mulți sfârșim fără a ne da seama prin a deveni co-conspiratori în jocul de cuvinte al presei. Când într-o discuție apare numele lui Bush, în mod automat îl categorisim ca „plat”. Auzimă unui robot activat prin voce: repetăm că Obama „nu are suficientă experiență”, că Cheney este „Darth Vader” și „adevaratul președinte”, că Hillary e „scârboasă”, că Bill era „superficial” și „nedisciplinat”. Nu contează că toate aceste etichetări

Controversat jurnalist și apoi manager în principal la *NY Times* american (n. tr.).

au un dram de adevăr în cie. N-ar prinde dacă nu ar rezona cu noi însine într-un fel sau altul. Problema este ca devin un substitut al gândirii proprii. Calvin Coolidge era, neîndoielnic, și altfel în afară de tăcut, iar Nixon era și în alt fel decât smecher. Ma rog, taian ultima parte.

ASUMAREA PRINCIPILOR CONVENȚIONALE ASA CUM SE FACIA ODINIOARA

Ne amintim născută mitocăluștru pe teren Radio Itevan

ALCANTARIN
CHICAGO, CONFERINȚA DE LA
CONFERINȚA DE LA

PROȘTI CONVENȚIONALI

Scriind în *Los Angeles Times* Michael May se întreabă cum e posibil ca experții guvernamentali să nu reapipească încă dată marele eveniment care se apropie: dezintegrarea Uniunii Sovietice și înțelegerea că bine că ne-a păstrat capta lista. Și totuși răspundem din cauza limitelor percepțiilor convenționale. Întrebările adekvate nu ar trebui să fie resalte fiindcă nu se află pe lista întrebărilor zilei. În vreme ce oficialitățile încearcă să scrie scama că a sovietici vor putea să măceze un conflict nuclear. Uniunea Sovietică se faramitează. Dacă vreun biet prezidențist ar fi prezis destrămarea statului sovietic, consideră May, omul ar fi fost imediat marginalizat.

Dacă mai aveți nevoie și de alte dovezi privind modul în care percepțiile convenționale ne împiedică să privim și în afara ochelarilor de cal, citiți următoarea istorioară

— „Nu s-a tăcea cușă în timp ce am fost servantră în colțanul străii sfântă, când am văzut foarte ecstazic tatăl meu și pe soția lui din afară. Sădrăleția acestor pot să nu mă surprindă, dar e tot felul de restricții asupra acestor lucruri, care mă împiedică fericirii! Ce s-a întâmplat?”

— „Nu, tată, nu s-a întâmplat nimic. E doar o simplă povară a preșterii noastre în această viață. Când s-a petrecut asta, s-a spus că era o curiozitate, dar nu mai este.”

— TATĂ! strigă el.

— „Nu, tată, nu s-a întâmplat nimic. E doar o simplă povară a preșterii noastre în această viață. Când s-a petrecut asta, s-a spus că era o curiozitate, dar nu mai este.” strigă la rândul lui
— PINOCCHIO!

Gluma principală fundcă noi cititori cadem în capcana pe care ne-o întinde umorului acesta de a face supozită convenționale.

PRINCIPII GOALE

Un alt univers alternativ care poate pica la îndemână uneori este cel al principiilor etice goale — principii înalte, dar atât de abstracte încât cuprind în ele aproape orice sau, poate, nimic. Aceasta trebuie să fi fost și intenția lui George W. când, opunându-se legislației ce permitea finanțarea din fonduri federale a cercetărilor în domeniul celulelor stem embrionice, a lansat următoarea frază

omenești nu este etică

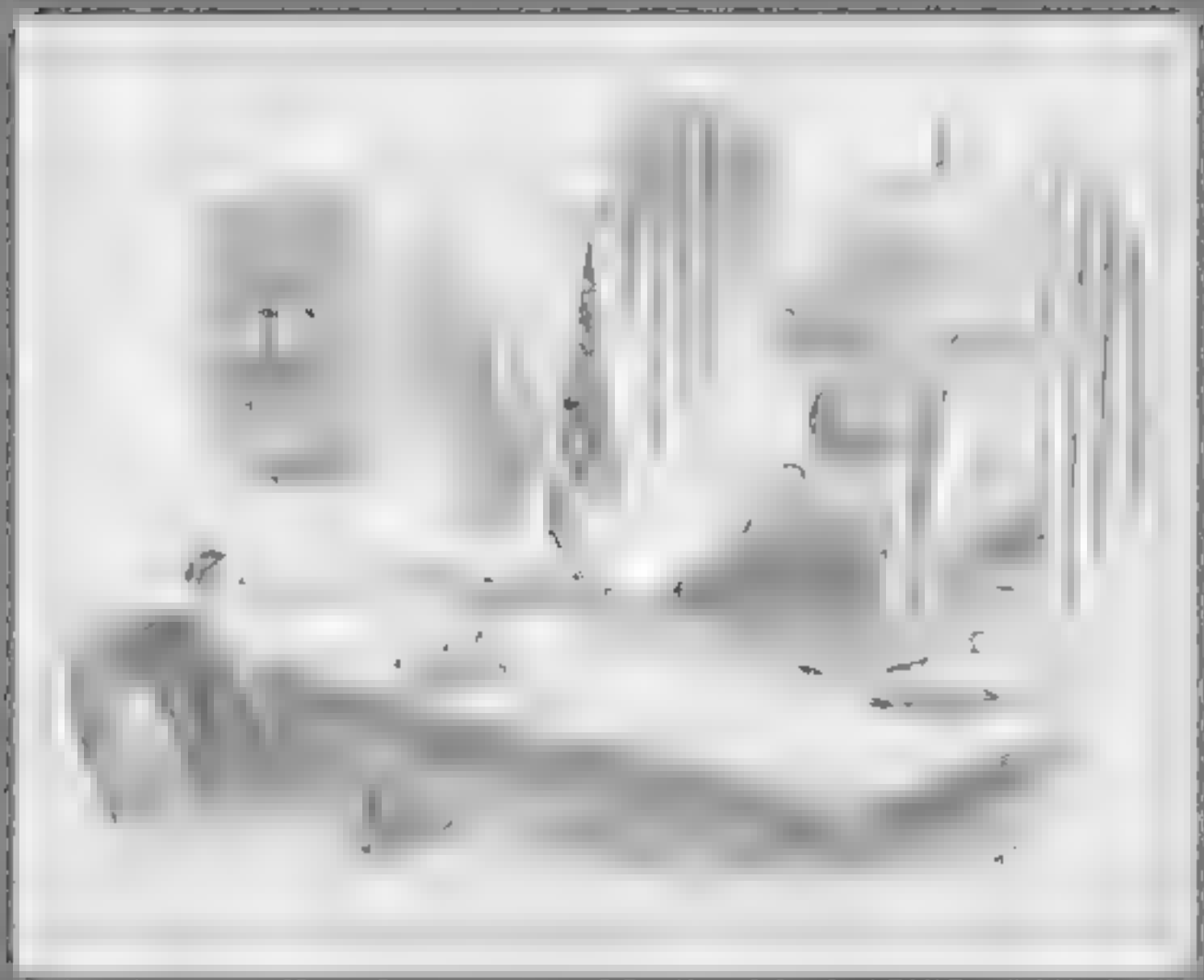
Uitendacleant pe acest sistem al apăsătorilor se al-
 cion pe-a stras, nec atâtea tineri născuți în aceeași an-
 avat o coară, sursă de putere și de energie. De fapt, cu-
 cul sursă de putere și de energie, în cea mai mare măsură, de
 ech pe Red Sox și pe Yankees.

[illegible]

Immanuel Kant

Immateriasa în care se află este un nivel înalt de
sărbătorire a principiilor sale. Este un nivel înalt de
fidelitate și de respectare a principiilor sale. Este
este supradotat de înțelepciune și de putere. Este
credința în faptul că este un nivel înalt de
căpătare a înțelepciunii și de respectare a principiilor
sale. Este un nivel înalt de înțelepciune și de
respectare a principiilor sale. Este un nivel înalt de
înțelepciune și de respectare a principiilor sale.

Si franc americanii nu au intrat la George cel
pripit de a executa oare ce trebuia să facă de multe
ani, în regulă, au intrat în sala de așteptare a
Texasului. Este o mormântărie în care pe de-a sa
pută constata că tot de pînă în prezent, crime
și violențe, chiar și cele suferite de americanii

după care el se glădează sănă isrel. E în regulă să iei o viață umană în speranța salvării unei alte vieți umane? Iar asta nu pare a se putea decât cu cea mai nefastă așteptare în lume că Dumnezeu va veni oriunde și în speranța de a salva viața omului nu este etică. De fapt pare mai degrabă exact invers.

„Dar ce n-ai putea să scrii la președintele?” A trecut de la a nu putea să scrie la a nu ști unde să scrie. Specie că este întotdeauna independentă, se ține la ea cum orice partizan al teoriei medicale și poartă spate lățul de pânză pe doct. rătăcit și n-are cum să scrie.

incepe să strige

- Doctore, sărută-mă!

să-și încaie codul de etică

Da a stă în sare, gândim, pe re-cel, am găsit compoziții rest pe domnia Basa. Poate că la urma urmei, nu e Kant, în ciuda stăruirii, a la Gracchio, din a căru vizionare la d. n. m. det. a n. e. z. t. m. n. e. d. a. s. e. s. p. i. c. i. m. . Asta sunt prax, p. e. m. e. d. i. a. n. a. u. p. l. a. c. a. m. s. i. a. l. e. k. .

V

EXTRA CREDIT

Abur ala cu erori logice formale luate aminte

Când mama ne spunea să ne vedem de treburile noastre, uneori poate că luăm recomandarea ei în sens mult prea literal, a îngând în acel paradis al filosofilor moderni, tărâmul logicii formale – un loc în care treburile trebuie urmărite în mod constant. E suficient să spunem însă că nu e un paradis pentru toată lumea.

Dar sufletelor brave care n-au născut încă astfel de treburi, le oferim acest capitol suplimentar pe tema erorilor formale – erori în logica deductivă. Fără îndoială, acest tip de raționament greșit duce la unele dintre cele mai culpabile concluzii cu care ne bombardează politicienii, dar pentru a le detecta, este nevoie să cugetăm din toate puterile creierului.

(Dacă vi se pare util să citiți acest capitol cu voce tare, noi vă sugerăm o încăpere cu pereți dubli, departe de familie și de prieteni apropiați.)

Agitarea în privința legilor de către politicienilor și acțiunile acestora este o mare posibilitate de abuzare, întrucât vine dintr-o sursă foarte secretă. De aceea poarta în discuția de unca trebuie să fie deschisă în elvom da și peste cenzura și neche, ca să se poată contesta orice

TABLE 1. *Summary of the results of the analysis of variance*

Source of variation	df	SS	MS	F	P
Between groups	1	10.10	10.10	1.00	0.32
Within groups	10	10.10	1.01		
Total	11	20.20			

Atunci, în ziua aceea, când se afla în stăpânirea lui, a fost înlocuit de un alt comandant-sef.

Incipit ————— et obediens et humiliter
volens et sponte et ————— matris. No. 100
de ordine:

1. Eu pot să văd în preajma mea că revizorul Sharp este un bărbat care are oare ce oare pe lângă el un bărbat cu un pistol. Și, în schimb, eu sunt ca lui Sharp, pot să văd în jurul meu că sunt acolo oameni care au făcut acest lucru și că ei au spus: „Nu, nu, nu, și totuși, de ce a ales să răspundă așa?”

7. Avem o bucurie adevărată în viața care are stăruinșii, un anghel pe care îl folosim ca reverență. Săptămânile au o poziție curioasă raportată la cerința spozită improprie în domeniul interzis pentru orice elev al lui Aristotel.

Această eroare se referă la o greșă de logică a următoarei afirmații: Dacă "a" este "b" Prin urmare, dacă nu "b" atunci nu "a". Asta este același lucru cu a spune: Dacă Osama va ataca se va afla tota Bora prin urmare, dacă e mort în Irak, Osama va fi în altă parte. Nu înțeleg de ce a spus iar reverenda Său, tot poate că a înțeles că se cuvine pe conștient Său la capătul acestei erori de logică frecvent întâlnite.

3. Darstellungen / Antiquarische Sammlungen
großbritannien - Antiquarische Sammlungen
treibungs - Antiquarische Sammlungen
D - Antiquarische Sammlungen
Antiquarische Sammlungen - Antiquarische
Sammlungen - Antiquarische Sammlungen
Antiquarische Sammlungen - Antiquarische
Antiquarische Sammlungen - Antiquarische
Antiquarische Sammlungen - Antiquarische
Antiquarische Sammlungen - Antiquarische

[illegible]

5 Dar poate că reverendul nu a vrut să se arunce
des într-un mare can-can, ci să existe pe lângă

serviciul militar satisfăcut o altă calitate, *pe care el o detine* și care conferă competență pentru funcția de comandant-sef.

INSERAREA FALSELOR PREMISE ÎN ARGUMENTELE VALIDE

Una dintre cele mai abile tactici ale aburitorilor este aceea de a strecura o falsă premisă într-un argument de o validitate incontestabilă. Aceasta ar putea fi oricând expresia „Sa-l aburești până-l naucești”.

Exemplu: „mănușă” — nu se poate ști ce titlu trebuie să fie achitat!

Repetate: *Exemplu* — Căci, nu putem afla în nici un fel, dacă mănușa prezintă titlul de C. I. Simpson pe mărșălaș.

Replica lui Cochran este la fel de ingenioasă și de memorabilă ca unele dintre cele mai bune slogane publicitare de la TV. Dar este ca și logică. Na chiar!

Mai întâi, câteva lămuriri: mănusa în chestiune a fost găsită în apropierea locului crimei și a fost inclusă de acuzați în lista de dovezi, circumstanțiale care îl legau pe Simpson de asasinat, acuzații a adus martori experți care să ateste că — dacă s-ar fi prezentat *in condiții mai bune*, mănusa, s-ar fi potrivit învinuitului. La momentul procesului, mănusa fusese deja scaldată în sânge, tăiată în laboratorul criminalistic și congelată și decongelată în mod repetat, astfel încât procuratura a refuzat să — permită

acuzatului s-o probeze. Dar la insistentele apărării, a cedat până la urmă. Simpson a încercat mînusa (peste alte mînusi din latex, pentru a nu contamina probele), și, aparent, aceasta *nu* i s-a potrivit – cel puțin în starea în care se afla și în circumstanțele respective.

Și a mers! Genialitatea lui Cochran nu a constatat doar în caracterul memorabil al replicii sale, ci și în implicațiile ei metatorice: dacă dovezile circumstanțiale nu se potrivesc (nu îndeplinesc un standard rezonabil de credibilitate), înseamnă că acuzatul trebuie achitat, pe baza prezumției de nevinovăție.

Ceea ce a făcut de fapt Cochran a fost să strecoare o premisă falsă într-o polemică vândă de tipul: negarea consecințelor. La fel ca orice alt tip valid de argumentație, negarea consecințelor da e inexorabil la o concluzie adevărată – *în ciuda* fetei sale na-plece de la o premisă falsă. Cam adică: Negarea consecințelor la forma următoare: „Dacă p atunci q . Nu q atunci nu p ”. Să zic: „Dacă Mafly este o pisică, atunci Mafly este un animal. Mafly nu este un animal prin urmare, Mafly nu este o pisică”. Vând ca un permis de conducere nou născut nu răsare.

Cochran a ratonat astfel:

1. Dacă Simpson este ucigașul, atunci mînusa găsită la **locul crimei i se va potrivi**.
2. Mînusa găsită la locul crimei *nu* i s-a potrivit.
3. Prin urmare, Simpson *nu* este ucigașul.

Argumentul este *valid*, însă asta nu înseamnă în mod necesar că duce la o *concluzie adevărată*. Formele valide de argumentație sînt adomă computerelor: gunoi bagii,

On Dumnezeu e extraterestă, n-ri dându-se a deget
s nevenindu-să readă înseamnă că m-ri ar să jerează

Psihiatrul a raționat astfel:

Dacă esti mort, nu sângerezi. Dacă p atunci q .

Ai sângerat (nu q).

Prin urmare nu esti mort (nu p).

Psihiatrul neagă consecventul când spune „Ai sângerat” și conchide că pacientul nu e mort. Argumentul este valid și el se așteaptă ca pacientul să accepte concluzia.

Kevin pe de altă parte accepta validitatea argumentului, dar fiindcă e convins că este falsă concluzia deduce că premisa principală trebuie să fie falsă. **Gunoii bagi, gunoi scoți.**

Iată de ce este atât de seducător la negarea consecventului. Dacă A și B ar fi adevărate. C ar fi de asemenea adevărat, așa că riscăm să ne lăsam prinși de validitatea argumentului, în vreme ce premisa falsă trece pe lângă noi fără a o remarcă. Și de aceea spunem noi mereu: „Dacă premisa nu e potrivită, nu n-anta nici cei buni”.

NEGAREA ANTECEDENTULUI – NU!

Dacă aveți impresia că argumentul anterior a fost problematic, stați să vedeți dezoaterea de ordin logic privind argumentele retentive la controlul armelor.

*Omul este bine reglementat și, adesea, necesară pentru siguranța
unui stat liber. Dreptul oamenilor de a deține și a purta asupra
lor arme nu trebuie încălcat*

AL DOILEA AMENDAMENT (Constituția SUA)

În secolul XX al Doilea Amendament a devenit un
anacronism și asta în mare parte din cauza drasticelor
schimbări survenite în milizia pe care trebuia să o protejeze.
Astăzi nu mai avem mult de călătorie ca a celei din secolul
al XVIII-lea. Echivalența actuală a unei „milii bine regle-
mentate” — Garda Națională — care nu numai că nu are
membri care aparțin cu încredință și se bazează pe arme
furnizate de guvern, nu deține în proprietate particulară.
Legile privind controlul armelor nu au efect asupra marelui
marș actual. Prin urmare, de multă vreme problema se
trăiește în raport cu al Doilea Amendament.

Luare de pozitie a Curții Supreme pentru a preveni o
leacare armelor. Al Doilea Amendament nu se sembla că e

Dacă le dragul argument al lui „omul este bine reglementat”
nu mai este necesară pentru siguranța unui stat
liber — înseamnă în mod logic că dreptul oamenilor de a
deține și a purta asupra lor arme poate fi astăzi încălcat. A
apונה la astfel de concluzii înseamnă să comitem crea-
rea de a nega antecedentul.

SCOTT H. LEE, avocat de drept constituțional

Am auzit oare bine? Responsabilii cu politica din ca-
drul Campaniei Brady au comis cumva o prostescă eroare
logică în argumentația lor? Și înseamnă asta oare că tot
ceea ce trebuie să facă Curtea Supremă este să identifice
mentionata eroare de raționament și, gata, să a pus punct
controversei privind dreptul de a purta arme?

Ziceti dumneavoastră că nu-i așa!

Bun, nu-i așa. Dar cei care se declară împotriva controlului armelor ne-au dus de nas o perioadă

Să recapitulăm! Eroarea negării antecedentului spune așa: Dacă p , atunci q . Nu p ; atunci nu q . Sau, în termeni pisicești, „Dacă Muffy este o pisică, atunci Muffy este un animal. Muffy *nu* este o pisică, prin urmare, Muffy *nu* este un animal.” *Leul de croant!* Întrebați-l pe câțelul lui Dan, pe care-l cheamă Muffy!

Acum, să aruncăm o privire nepisicească la enunțul celor de la Campania Brady. Ei par a susține că al Doilea Amendament este echivalentul logic al afirmației „Dacă o mișcă bine reglementată (cu arme aflate în proprietate particulară) este necesară pentru siguranța unui stat liber, *atunci* dreptul oamenilor de a deține și a purta arme nu trebuie încălcat”. Pe arma, sugerează că o mișcă bine reglementată (cu arme aflate în proprietate particulară) nu mai este necesară pentru siguranța unui stat liber și, prin urmare, dreptul oamenilor de a deține și a purta arme *poate fi încălcat*.

La cele de mai sus, partizanii poziției proarmă răspund: Aha! *Asta e* eroarea formală a negării antecedentului. Cei care au conceput Constituția s-ar fi putut gândi logic că dreptul de a deține arme este inviolabil, indiferent dacă o mișcă bine reglementată e necesară sau nu pentru siguranța unui stat liber – așa cum Muffy poate foarte bine să fie animal – chiar dacă nu e pisică.

Ei, și așunsi aici cu mintea zbârnâindu-ne, am dat să căutăm un adăpost, ceva. Dar soarta a făcut ca, în vreme ce noi ne ascundeam pe după un zid de piatră, un bătrân înțelept să ne impună cu următoarea idee

AFIRMAREA CONSECVENTULUI

Pe lista formularilor logice capabile să ți scrântească mintea, eroarea formală cunoscută sub numele de afirmarea consecventului se află chiar alături de negarea antecedentului.

Distractiv și privativitate — *„ p înseamnă q ” înseamnă faptul că am putea avea q fără să avem p și că nu putem avea p fără să avem q — *„ p înseamnă q ” înseamnă că p este necesar pentru q și că q este necesar pentru p .”* Dacă și unii și ceilalți se înfurie pe tine, atunci știi sigur că îți faci treaba cum se cuvine.*

Și... Mă gândesc că este vorba de departamentul de poliție din... *„Postul, K. de la Westminster Post*

Chestia asta e teribil de complexă așa că poate vrei să luați notițe. Este vorba despre eroarea de a răsuci cu susul în jos un enanț valid și a susține apoi că noua versiune este și ea masiv adevărată. Folosind simbolurile noastre îl putem exprima astfel: „Dacă p atunci q ” prin urmare p — iar pentru a da un exemplu — ca și când am spune: „Te duci la birou doar în zilele de lucru” este o zi de lucru, așa că trebuie să nu la pierzi!”

„Ba da, da, da!” Stătuța în vacanță!”

Fin cunosător al umorului logic Lewis Carroll ne oferă un amuzant exemplu al afirmării consecventului în *Alice în Țara Minunilor*:

PORUMBEIUL — *„câtte Alice — I știu că sarpe — și nu ne rest — să ne grăsim! — Ba da, da, da, da — să nu sper că n-ai mâncat niciodată un ou!”*

ALICE *Am mărut ouă fuste! Dar și fetitele mă iancă ouă,
la fel ca serpi, să știu.*

PORUMBELUL *Dacă măruta a fost stăpână și ea în sor
de serpi*

Iar acum, să ne întoarcem în studio la doamna Murray. Să zicem că dacă îți faci bine munca de reporter – atât cei de dreapta, cât și cei de stanga îți vor sar în gat. Dar asta nu înseamnă că, dacă atât cei de dreapta – cât și cei de stanga îți sar în gat – îți faci în mod automat bine munca. Ambele tabere s-ar putea întuna fiindcă reporterul este al naibii de defensiv ori, pentru că are o tunsoare antipatică.

ÎN SIARSII, UN SILOGISM CORECT

În final, iată și o schimbare plăcută – un pontician care folosește corect logica aristoteliană, strictă. Oficialul din dialogul următor apelează la o QED fundamentală (QED – abrevierea utilizată de romani în SMS-uri – atunci când voiau să spună *quod erat demonstrandum*, adică „ceea ce era de demonstrat”). Astfel, își momeste oponentul să cadă în groapa pe care el însuși a săpat o – întotdeauna o plăcere pentru amatori de gropi.

Un delegat al Convenției Republicanilor din Utah susținea că de-a lungul întregii granițe americano-mexicane ar trebui ridicat un gard – pentru a împiedica pe imigranții ilegali să intre în SUA.)

A înlocuim termenul „petardă” cu „petarda”
asta e adevărat? — Petarda e o bombă
Din nou, de fapt, „petardă” este termenul corect

În *Hamlet*, Shakespeare a conceput un echivalent englez al *pungo tuus est intellectus tuus* în versurile „Căci e vesel tare să-l vezi pe mester / Facut farăme de propria petarda” – ceea ce înseamnă că e distractiv să faci astfel încât cel care a fabricat bomba să fie aruncat de ea în aer. Termenul „petarda” desemna se aia dispozitiv exploziv medieval folosit pentru a străbunge tot ficatide (Refuzam să acordăm vreo semnificație faptului că termenul „petarda” provine din franceza medievală, unde însemna „expulzarea gazelor intestinale”).

Și, fiindcă a venit vorba despre gaze, să ne întorcem la Aristotel și la calea de drum spre Washington – țârnăcarul. După ce s-a făcut turul orașului, strada lată principală obiectiv turistic – Casa Albă – Capitolul – strada K – țârnăcarul se întoarce spre Aristotel și înapoi.

Stă ceva? Ar trebui să candidezi la Președinție? Ești mult mai deștept decât toți ceilalți, ești expert în logică și retorică, iar numele tău este extrem de bine cunoscut.

– Asta nu îmi dă nime, amice, replică Aristotel. Eu sunt mai degrabă omul din culse, un fel de kar-Roxe al Epocii de Aur.

Nu mai spune! Și a cui campanie ai condus-o?

Patru-l amintesc, pe p-sprirea ala de i-ziceau Alexandru cel Mediocru?

Consultant principal în cadrul cabinetului de personal în administrația George W. Bush (n. tr.).

VI

DEZBATERILE

Interviu cu Hillary Clinton la Washington

Candidatul democrat la alegerile prezidențiale din SUA s-a adresat publicului într-o participare la dezbateri pe canale de televiziune din sa. Astfel, au răspuns la întrebări și s-au întâlnit pe postul ca Logo (pentru homosexuali și lesbiene) YouTube (CNN și PBS. Mai puțin cunoscute sunt însă aparatele lor pe alte canale de interes special. Iată în continuare câteva mostre din aceste emisiuni

Food Network – Gastronomie la artă culinară

RACHEL RAY Bună, Hillary! Doamne, a răsunat! Obșnuit și gătești în costume de pantalon.

HILLARY CLINTON Asta e o întrebare grozavă, Rachel. O întrebare cu adevărat minunată care stărneste curiozitatea mea și a toate celorlalte fete și femei muncitoare din această extraordinară țară a noastră.

RAY Deci gâtești în costum cu pantalon?

CLINTON Păi, năstărește că eu nu pot răspunde în numele lui Michael Obama la această întrebare: dacă ca vrea să gâtească în pantalon, cred că este dreptul ei. Aceasta e esența tării noastre: libertatea de a găti în orice vestimentație dorești.

RAY Uite ce e: năstăvem năma, triminite înainte de a scoate satelitul din cuptor. Gâtești în costum cu pantalon, doamnă senator?

CLINTON Da, știu. Aș găti în costum cu pantalon. Așa cum am spus de multe ori: nu este nimic rău în a găti astfel. Du-te drept și să vezi că atât ca acest lucru e adevărat: ea nu gâtește. Nu ca să crede că e ceva rău în a găti, adică dacă...

RAY Pui? Vină să vezi satelitul astăzi!

CLINTON Iată, oricând! Iată de stă în cuptor!

Home & Garden (Casa și grădina)

KAHILU DENNIS KUCINICH membru al Camerei Reprezentanților - parlamentului din partea de aici din Cleveland este adunat. De unde va veni toate acestea: masamă pentru masa din bucătărie.

DENNIS KUCINICH Casa este spusă de vânzare. Kahi este singura fată de masă pe care am găsit-o care să nu fi fost fabricată în China este că atelierul chinezesc dintr-o țară semnată și tratată cu NAFTA. Am confecționat-o eu însumi dintr-o prelăta veche.

IEE Ce creativ! Și perdelele! Se omână că n-ai ste vechi pânze de corabie!

KUCINICH Chiar sunt vechi pânze de corabie, Kahi. China ne-a prelătat toate fabricile de perdele înlocuind

muncitori americani din domeniul. Pana când nu vom
reda americanilor acele locuri de muncă, eu o să caut
în continuare marca sindicatului american al fabri-
canților de vele.

LEE Abia aștept să vad ce veți face după investitură în
aripa de vest a Casei Albe!

KUCINICH Dar ce tuncazi, Kala?

E! – Lumea spectacolului

ROBERT VERDI MODERATOR AL EMISIUNII POZIȚIA
MODEI Johany Johnny, ce atât cunoscut ești în
seara asta! Flectiv stă în gără mare. Ajutor! Ajutor!
Nu mi-ai găsit încă strada propriu!

JOHN EDWARDS Există două Americi. Robert, cei
bogați și cei săraci.

VERDI Povesteste-mă despre asta, Johany. Ori ai flera
acela le tip la te uita, hmmm... ori nu! Ai să drăga
ce pot ca să zici. Arăți că ai băștin de cor într-un
tunel acrobațic. În primul rând, trebuie să facem
ceva cu prealala, eschivele. Sper că nu porți perdea,
sufleteț, nu-i așa?

EDWARDS Înainte să spun ceva, Robert, vreau să pre-
cizez că mă doborâba pierd cursa decât să mi com-
promit principiile grammaticele.

VERDI Te gândești la ceea ce tu la care mă gândesc și
ce? Un pândănuș pe un ant-sor de aer? Excelent. Dar
să fie ceva de bun gust, Johnny. Îmi vine în minte un
drapel american batut în rabane și smaralde.

EDWARDS Nu vreau să par ostentat.

VERDI Sigur că nu, sufleteț. Dar strasarnie sunt atât de
țipătoare, nu crezi?

Animal Planet – Vrata animalelor

KINKAJOU – DIN CLANUL SURICATELOR Domnule guvernator Richardson, ati fost acuzat de discriminare a specilor de cand au spus ca ati vrea sa l vedeti pe Osama bin Laden mort ca un narco g. Va regretati remarca?

BILL RICHARDSON Pa, aaa... a fost... aia doar... dar un fel e a spune "As fi putut sa zic "mort ca un macrou" sau "mort ca un hipopotam" sau "adica". Dar asta nu înseamnă...

KINKAJOU Haideti sa nu mai batem apa n pua de animale guvernator. Considerati ca a fi un narco g poate constitui o optiune pentru un stil de viata?

RICHARDSON Pai depinde de ce intelegem prin optiune. Spre exemplu a fi optat e... sa fii prea mare pentru scoala pe care-l poti... Sa zic mai precis as opta cu persoana... sa fie un narco g.

MTV – muzică

MC Asta e pentru amica mea La Bomba d acolo. Hei, vana gisea mea zice că n-ai putut de a... a n d n strada. Şi atunci cum o să b... mare la buctina acasă, dacă pricepi ce vreau să zic?

BAKACK OBAMA Puteti repeta intrebarea?

MC Nu, prostovine. Asta e a mai sigura pe care o capeti. Aceeasi intrebare pentru Hi.

HILLARY CLINTON Hei frate, io nu s d au de ma d n pe spate. Sant tare n masca dar n as face n s, fac e as vrea) dar sigur s fi c-as putea. Două crumci n se despart într-o valcea gabenă. Si asta vana face tot malau."

TEST

3. Companie nepotrivită sau vinovăție prin asociere

9. Contextomic

falsă dilema

9. Analogie slabă

10. Nevăstulceală

Compatinoții mei americani,

vânt și apă.

am dreptate?

aruncătoare de flăcări rele.”

(1

BIOGRAFII SELECTATE ALE ABURITORILOR

Boxer, Barbara Levy. Senator de Bay Area, evreică, feministă, de stînga. Pentru un analist ori pentru cineva care detestă crasa poizică, fiecare dintre aceste trasături ar fi suficientă pentru a declanșa un stereotip exploziv – dar împreună ele constituie un veritabil Hincenberg.

Bush, Barbara. Prima Mama în mod cert neevreică și născută din San Francisco.

Bush, George Walker. Fost guvernator de Texas și al patruzecii și treilea președinte al Statelor Unite ale Americii este tatăl lui George Herbert Walker Bush – al patruzecii și unuia președinte al SUA. Așa cum am menționat anterior, când a fost întrebat dacă l-a consultat pe tatăl lui în privința invaziei Irak, G.W. Bush a răspuns că există un tata mai înalt la care a apelat. Se considera în mod general că acest tata mai înalt a fost Dick Cheney (vezi în continuare).

Cheney, Richard „Dick” Bruce. Secretar al Apărării în timpul lui Bush I, castigator al Medaliei Prezidentiale a Libertății în 1991 pentru „conservarea capacității de apărare a Americii

intr-o epocă de mari schimbări în lume" vicepreședinte în cele două mandate ale lui Bush II. Sotul lui Lynne Cheney, autor de cărți porcoase și tatăl lui Mary, care doar din întâmplare este lesbiană – nu că asta ar fi cumva treaba noastră. Cunoscut ca „Darth Vader”, „Halbourton Hal” și „Mr. Death” (Domnul Moarte) se spune despre el că ar avea întotdeauna urechea președintelui la dispoziția sa, păstrând o înșă într-un loc pe care numai el îl cunoaște.

Chicks, Dixie. Grup vocal american considerat sexist, care și-a exprimat în mod public nemulțumirea față de președintele lor, pentru o scurtă perioadă după aceea, vânzările lor au scăzut, dar în cele din urmă și-au revenit, spre deosebire de președinte.

Chirac, Jacques Rene. Fost președinte al Franței și fost primar al Parisului. Renamit pentru aburirea fluentă pe care o vorbește în două limbi. Jacques Rene ni prăjește cartofi libertății cu *l'huile*.

Clinton, William „Bill” Jefferson. Fost guvernator de Arkansas și al patruzeci și doilea președinte al Statelor Unite ale Americii (1993-2001), Clinton este considerat un centrist care adoptă uneori poziții liberale de ceki mai multe ori în Biroul Oval. Domnul Clinton este sotul candidatei democratice la alegerile prezidențiale din 2008, Hillary Rodham Clinton, careia îi este dator vândut.

DeLay, Thomas „Barosul” Dale. Fost membru republican conservator al Camerei Reprezentanților din partea districtului 22 din Texas, des. apelativul numeric al districtului urmează să fie schimbat odată cu redistrictizarea. În 2005

domnu. DeLay a fost judecat pena, pentru infracțiuni de ordin financiar în campanie și, ulterior, s-a retras din procesul electoral. În mai 2007 a condus la Washington, D.C. un seminar intitulat „Campania și alegeri”, dedicat problemelor de etică (jurăm pe ce avem mai sfânt că asta nu am inventat-o noi).

Falwell, Jerry Laymon, Sr. (decedat pe 15 mai 2007), Pastor creștin fundamentalist și televizor, helizator, a fondat Moral Majority, un grup de susținere a valorilor pozitive. După atacurile teroriste din 11 septembrie Falwell a declarat: „Cred cu adevărat că păgînii mulți, în favoarea avortului, feministilor, homosexualilor și lesbienele care încearcă în mod activ să creeze un stil de viață alternativ, Uniunea Americană pentru Libertate Civică, tot ceea ce au încercat să facă este America – spre ei arat cu degetul și le spun: „Voi ați contribuit la aceste atacuri”. Interesant este că nici un păgân nu a negat această realitate.

Gore, Albert „Al” Arnold, Jr. Al patruzeci și cincilea vice-președinte al SUA între Quayle și Cheney – în mandatul lui Bill Clinton. Albert a fost candidatul democratilor la alegerile prezidențiale în 2001 – a pierdut cursa la masă și un vot. Gore a declarat la un moment dat că el a inventat internetul, dar cuvintele lui au fost răstălmăcite. De fapt, el spusese că urmare a unei situații spinoase în Birou Oval a inventat intern-șetul.

Hitler, Adolf (1889–1945). Artist ratat care a devenit politician de succes și criminal în masă – sporind astfel valoarea lucrărilor lui pe eBay

Jefferson, Thomas 1743-1836 Al treilea președinte al SUA arhitect, condider principalul autor al Declarației de Independență inventator hornicator proprietar de sclavi și adulterin Este unul dintre Fărăta Fondatori ai Statelor Unite ale Americii.

Kerry, John Ceremonios decorat șapte ori pentru merite auto-declarat veteran al Războiului din Vietnam senator de Massachusetts și candidatul democrat la alegerile prezidențiale (2004) amuzat că a pierdut Pentru că opozițiunii sale albă negră în temeră al unei armate de topul An vot (per truce optzeci și șapte de milioane de voturi) multe de a vot împotriva lui și să nu ne deține

Han, Genghis 1162-1227 Poziția și condica războiului a fondat Imperial Mongol and a nu eee cina marea istorie Describaparteale marelui de a simprezenta caracter ad surselor de sursă non-ori de zăbăvire încă „Hanul” sau „Amicul”.

McCarthy, Joseph Raymond 1908-2007 Senator republican de Wisconsin (1947-1957) este cunoscut pentru că a căutat să impună cenzurarea în cadrul Comitetului Camerei Reprezentanților pentru Activități Neamericane Audiențele în cadrul comitetului au fost televizate și au popularizat aspectul negativ al lui McCarthy publicat de Richard Nixon vezi în continuare și în cazat al 2-a American Idol

Nixon, Richard Milhous 1913-1994 Al trezecea și șaptelea președinte al SUA (1969-1974) și al trezece și șaselea vice-președinte în administrația Dwight Eisenhower Cunoscut

ca „Smecherasul Dick” – „Fată de oate” și „Schizotrenic paranoid” – Nixon a demisionat din funcția de președinte în 1974 în urma scandalului Watergate – deschizând astfel calea unui nesfârșit sir de alte scandaluri de tip –gate – printre care și MonicaGate – pentru a nu menționa decât unul.

O'Reilly, William „Bill” James. Comentator politic al canalului Fox News – „Cel Cîntă și lăcustănt” – O'Reilly adoptă o poziție strict morală cu privire la chestiunile arzătoare la cîndva zile – de plăadecă este marbina suspus – Sartator, făcîndu-și în loc de „Cîntănt tenit”. De asemenea – exprimă opinii ferme referitoare la practicle non-sexuale. În 2004 unul dintre producători, săr de sex temăvan l-a palit cu un proces de hîrtiare sexuală. Cum cazul a fost soluționat în afara tribunalei și s-a zvonit că lui Bill îi place să o facă în costum de Mos Că – un năputul în cer lîmat.

Reagan, Ronald Wilson (1911-2001) – Odita democraat acceptat, New Deal – ulterior republican s-astruitor al reducerii taxelor – odita conștănt al Imperiului American, ulterior țînta una mare nămat de scandaluri de cîmăctie – pînă la care a accedat înă Cîntăntă actor de film ca buget redus, ulterior a pîntăzeceea președinte al S.U.A. – Supranumit – Marele Comunicator – pentru abilitatea sa de a păstra un mesaj consecvent.

Rice, Condoleezza – Alșa zec – s-a sasecă secretar de stat precum și fost consilier pe tîme de securitate națională al președintelui G.W. Bush – Rice a urmat o carieră academică și de afaceri înainte de a se alătura administrației Bush – A condus la un moment dat Comitetul Chevron de Peltier Publice, iar

această corporație multinațională , a făcut onoarea de a da numele ei unui petrolier dar ca urmare a controverselor stărnite nava a fost rebotezată *William Voyager* nume care înseamnă „cea de-a douăsprezecea stea ca strălucire pe cerul nopții Voyager”. Nu întrebați mai multe!

Rumsfeld, Donald. A treisprezecelea secretar al Apărării în timpul mandatului Ford (1975-1977) și al douăzecilea secretar al Apărării în timpul prezidențului G.W. Bush (2001-2006). Nume de prieten „Rummy” și de detractori „Rothwelder”. Rumsfeld a susținut mai multe conferințe de presă decât orice alt secretar al Apărării anterior. Obiectivul său frecvent enunțat era acela de a crea o armată mai zvelă.

Santayana, George (1863-1952) Filozof la Harvard și plagiat-
tor al lui Cicero.

Santorum, Richard „Rick” John. Fost senator al Pennsylvaniei. Santorum se afla în avangarda ideologiei repubblicane de dreapta așa cum o demonstrează opoziția sa fermă față de avort în orice circumstanțe, tăia de circumscripție și acordate homosexualilor și tăia de eliminarea „teoriei” designului inteligent din programa școlilor publice. Cea mai cunoscută propunere legislativă a sa: Legea Naționalelor Serviciului Național de Meteorologie (2005) propunea ca sub-numitului serviciu să i se interzică să dea publicității date meteorologice, atunci când organisme din sectorul particular, precum AccuWeather, o companie cu sediul în statul din care provine Santorum, fac același lucru în scop comercial. Cu alte cuvinte nu trebuie să fi meteorolog ca să ști dincolo vin bani. Proiectul legislativ nu a fost adoptat ,

Sharpton, Alfred „Al” Charles, Jr. Pastor pentecostal și activist pentru drepturile civile, candidat democrat la alegerile prezidențiale din 2004. Sharpton este bine cunoscut pentru parul său decolat din beșug, pentru a-l înfrunța și opinaile marile firme ca privirea în astăzi se clădire. Este de asemenea recunoscut ca apărător al lui Tamara Brown într-un caz de viol.

Stewart, Jon. Moderator al unei populații emsaurilor sticcare care parodiază programele de stăruite de stăruie. În mod interesant, sondajele arată că ascultătorii săi sunt mai bine informați decât cei care urmăresc emsaurile de stăruie. Trăm timpuri interesante

Townsend, Frances Fragos Consilier pentru securitate internă în mandatul lui G.W. Bush. Potrivita Fraggy de cercetările militare interne, se spune că ar fi identificat locul în care se ascunde Osama bin Laden ca fiind precis de trei continente din șapte

CREDITE ILUSTRĂȚII

- Pagina 9: © *The New Yorker* Collection, 2002. Mike Twohy de la www.cartoonbank.com. Toate drepturile rezervate.
- Pagina 14: © *The New Yorker* Collection, 1987. James Stevenson de la www.cartoonbank.com. Toate drepturile rezervate.
- Pagina 23: © David Levine (Rumsfeld)
- Pagina 27: © Carol Stokes/www.cartoonstock.com (mirage)
- Pagina 35: © *The New Yorker* Collection, 2004. David Sipress de la www.cartoonbank.com. Toate drepturile rezervate.
- Pagina 36: © *The New Yorker* Collection, 2005. Lee Lorenz de la www.cartoonbank.com. Toate drepturile rezervate.
- Pagina 41: © Ed Fischer/www.cartoonstock.com (Clinton book)
- Pagina 46: © *The New Yorker* Collection, 1998. Sam Gross de la www.cartoonbank.com. Toate drepturile rezervate.
- Pagina 56: © *The New Yorker* Collection, 2004. Robert Mankoff de la www.cartoonbank.com. Toate drepturile rezervate.
- Pagina 59: © *The New Yorker* Collection, 1991. Mort Gerberg de la www.cartoonbank.com. Toate drepturile rezervate.
- Pagina 66: © Daryl Cagle/Cagle Cartoons
- Pagina 81: © *The New Yorker* Collection, 1992. Robert Mankoff de la www.cartoonbank.com. Toate drepturile rezervate.
- Pagina 85: © Philip Berkin/www.cartoonstock.com (lord24hrs)

- Pagina 99: © *The New Yorker* Collection, 2007. Charles Barsotti de la www.cartoonbank.com. Toate drepturile rezervate.
- Pagina 109: © *The New Yorker* Collection, 1977. Joseph Mirachi de la www.cartoonbank.com. Toate drepturile rezervate.
- Pagina 117: © *The New Yorker* Collection, 2006. Ariel Molvig de la www.cartoonbank.com. Toate drepturile rezervate.
- Pagina 123: © Harley Schwadron/www.cartoonstock.com (economic)
- Pagina 132: © Geoff Hook PBL Promotions/www.geoffhook.com
- Pagina 135: © Graeme MacKay/artizans.com
- Pagina 140: © *The New Yorker* Collection, 2000. Charles Barsotti de la www.cartoonbank.com. Toate drepturile rezervate.
- Pagina 146: © *The New Yorker* Collection, 1998. Frank Cotham de la www.cartoonbank.com. Toate drepturile rezervate.
- Pagina 158: © *The New Yorker* Collection, 2002. Christopher Weyant de la www.cartoonbank.com. Toate drepturile rezervate.

MULȚUMIRI

În primul rând, îi suntem îndatorați editorului nostru, Ann Treistman, care ne-a sugerat subiectul acestei cărți, și agentului nostru literar, Julia Lord, care face lucrurile – de pildă, cărți – să apară ca printr-o magie.

Îi mulțumim lui Brady McNamara, redactor prin excelență, grație căruia scriitura noastră a devenit operă de artă.

„Suspecții de serviciu“ ne-au oferit glume scutite de taxe: Gil Eisner; Herb Klein; omul nostru din Carolina de Sud, Patrick Rutledge; omul nostru din Taiwan, Danny Bloom; plus diverși anonimi care ne-au contactat telefonic, în special în cadrul emisiunii *On Point* a lui Tom Ashbrook. Mulțumim.

Și, la fel ca întotdeauna, un uriaș „mulțumim“ pentru Freke, Samara, Eloise și Esther, care au tolerat cu o delicatețe uimitoare maimuțările noastre uneori obsesive.

În penultimul rând, dar cu un anume sentiment al finalului, dorim să ne exprimăm recunoștința pentru distinsul trio care formează Image Books: Michael Jacobs, care a conceput sigla și ne-a acordat onoarea de a ne transforma în portdrapelul ei; Leslie Stoker, care organizează cu abilitate întreaga afacere; și Beau Friedlander, care nu numai că spune ceea ce gândește, dar și face ceea ce spune. Beau este o minunăție, așa că îl ovaționăm.

Dan dorește de asemenea să-i mulțumească lui Binx, câțelul său. (Nu întrebați pentru ce.)

CUPRINS

Introducere	7
I. Strategia discursului înșelător	17
II. Strategia „Ba pe-a mă-tii”	65
III. Strategia jocului de picioare elegant	103
IV. Strategia <i>Star Trek</i>	129
V. Extra Credit	149
VI. Dezbaterile	165
Test	169
Biografii selectate ale aburitorilor	172
Credite ilustrații	179
Mulțumiri	181